

Riksdagens protokoll

2010/11:68

Tisdagen den 8 mars

Kl. 13.00 – 15.40

Protokoll
2010/11:68

---

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 28 februari samt för den 1 och 2 mars.

2 § Avsägelse

Talmannen meddelade att *Jörgen Andersson* (M) avsagt sig uppdraget som suppleant i näringsutskottet.

Kammaren biföll denna avsägelse.

3 § Anmälan om kompletteringsval till näringsutskottet

Talmannen meddelade att Moderata samlingspartiets riksdagsgrupp på grund av uppkommen vakans anmält *Johan Johansson* som suppleant i näringsutskottet.

Talmannen förklarade vald till

suppleant i näringsutskottet
Johan Johansson (M)

4 § Meddelande om frågestund

Talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 10 mars kl. 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Socialminister *Göran Hägglund* (KD), statsrådet *Tobias Billström* (M), statsrådet *Stefan Attefall* (KD) och statsrådet *Catharina Elmsäter-Svärd* (M).

5 § Återkallelse av motioner

Talmannen anmälde

att Jessica Polfjärd (M) i skrivelse den 3 mars återkallat den av henne väckta motionen 2010/11:JU255 Barnahus,

att Marta Obminska (M) i skrivelse den 3 mars återkallat den av henne väckta motionen 2010/11:JU309 Barn som har upplevt eller bevittnat våld,

att Andreas Norlén och Finn Bengtsson (M) i skrivelse den 3 mars återkallat den av dem väckta motionen 2010/11:JU342 Målsägandebiträden och

att Anne Marie Brodén (M) i skrivelse den 3 mars återkallat den av henne väckta motionen 2010/11:JU399 Barn som målsägande.

Talmannen meddelade att han avskrivit dessa motioner.

Skrivelserna lades till handlingarna.

6 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämndssammanträde

Talmannen anmälde att uppteckningar från EU-nämndens sammanträde fredagen den 18 februari inkommit.

7 § Anmälan om inkommet protokollsutdrag från utskott

Talmannen anmälde att ett utdrag ur prot. 2010/11:28 för torsdagen den 3 mars i ärende om subsidiaritetsprövning av EU-förslag inkommit från finansutskottet.

8 § Anmälan om inkommen granskningsrapport från Riksrevisionen

Talmannen anmälde att följande granskningsrapport inkommit från Riksrevisionen:

RiR 2011:10 Biodrivmedel för bättre klimat Hur används skattebefrielsen?

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2010/11:243

Till riksdagen

Interpellation 2010/11:243 Bullerproblematik i Linköping
av Johan Löfstrand (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 12 april 2011. Miljöministern har inte möjlighet att besvara interpellationen inom anvisad tid på grund av redan inbokade engagemang.

Stockholm den 3 mars 2011

Miljödepartementet

Andreas Carlgren (C)

Enligt uppdrag

Lena Ingvarsson

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2010/11:260

Till riksdagen

Interpellation 2010/11:260 Barnfattigdom
av Ulla Andersson (V)

Interpellationen kommer att besvaras den 29 mars 2011.

Skälet till dröjsmålet är redan inbokade engagemang.

Stockholm den 4 mars 2011

Socialdepartementet

Göran Hägglund (KD)

Enligt uppdrag

Marianne Jenryd

Expeditionschef

10 § Svar på interpellation 2010/11:215 om bekämpande av fusk vid utbildningar

*Svar på
interpellationer*

Anf. 1 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Amineh Kakabaveh har till civil- och bostadsministern ställt ett antal frågor som gäller bland annat fusk vid utbildning av hyresrätter. Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på frågorna.

En utbildning av hyresrätter till bostadsrätter är ofta av stor ekonomisk betydelse för hyresgästerna. Eftersom bostaden är viktig för människors trygghet är även de personliga värden som står på spel stora. Det är angeläget att de regler som finns tryggar rättssäkra utbildningsprocesser. Dagens regelverk skyddar både de som önskar bli kvar som hyresgäster och de som vill omvandla sin hyresrätt.

Det stämmer inte att bostadsrättslagens skydd för hyresgäster vid utbildning är magert. Påstår man det bortser man från de övriga regler som finns, till exempel i lagen om ekonomiska föreningar. Enligt min

mening kan inte enstaka exempel på ombildningar som inte gått rätt till tas till intäkt för att regelverket är bristfälligt.

När det gäller de så kallade utbildningskonsulterna är det viktigt att de som är inblandade i utbildningsförandet får bra information och hjälp av de konsulter som de väljer att anlita. Jag är medveten om att det har förekommit uppgifter i medierna om tveksamma metoder, men jag ser i dagsläget inte skäl att ta initiativ till några nya åtgärder.

Möjligheten för hyresgäster att företrädas av ett ombud med fullmakt tillåter de hyresgäster som inte kan närvara vid stämman att göra sin röst gällande. Det är dock viktigt att fullmakter inte missbrukas, till exempel genom att hyresgäster pressas att lämna fullmakt.

Det kan finnas goda skäl till att hålla flera stämmor under en viss tidsperiod. Det finns detaljerade regler om hur stämman ska genomföras. Med tanke på att förandet kring stämman är noggrant reglerat ser jag inget behov av att i lag ange hur många stämmor som får hållas under en viss tidsperiod.

De regler som sammantaget gäller innebär ett gott skydd mot fusk vid utbildningar av hyresrätter. Inom Regeringskansliet bereds för närvarande ett lagförslag som rör utbildning. Enligt utredningsförslaget ska det säkerställas att samtliga hyresgäster i ett hus får information om förningens beslut att förvärva huset. Det är ett steg för att ytterligare förbättra hyresgästernas ställning vid utbildning.

Jag följer noga utvecklingen på området.

Anf. 2 AMINEH KAKABAVEH (V):

Herr talman! Jag skulle vilja tacka statsrådet Beatrice Ask för svaret. Tyvärr håller jag inte med om att det finns regler som sammantaget ger ett gott skydd mot fusk vid utbildningar av hyresrätter.

Det har tyvärr förekommit omfattande fusk vid utbildningar av hyresrätter till bostadsrätter. En del har vi hört om via medier, men det är väldigt många hyresgästföreningar som brottas med detta. Självt har jag varit på några besök i Stockholmsområdet där folk är väldigt oroad över denna utveckling eftersom de inte kan rå över de konsulter som åker runt och har ekonomiska incitament för att helt enkelt övertala och övertyga människor.

Det är väldigt oroväckande när man ser att ens egen granne kan bli ens hyresvärd. Människor är oroliga för detta. Jag har varit på två möten. Man smyger sig in på kvällen för att man är så himla rädd för sin egen granne och vad för repressalier som kommer att komma i morgon. Jag tycker inte att det finns något regelverk som skyddar de människor som faktiskt inte vill ha en omvandling av hyresrätterna mot detta.

Jag tycker att det är en väldigt märklig syn på rättssäkerhet av den borgerliga regeringen. Ni vill till varje pris privatisera, och det är som att man ser mellan fingrarna med fusk och brottslighet med ekonomiska motiv. Målet helgar medlen, tycks ministern och borgerligheten tänka. Hade det varit sjuka och arbetslösa som fuskat gällde hade man slagit till med järn näven, och hade det varit ungdomar hade det varit fotboja på.

Därför tycker jag att det är väldigt viktigt att se att det är brottsligt att till exempel använda en avlidens namn eller komma dagen före julafton för att övertala människor. Detsamma gäller att alla som röstar ja till utbildning ska få 25 000 kronor eller att utbildningsmöte utlyses

helt plötsligt och i många omgångar. Folk är helt frustrerade, och detta är inte bara några exempel vi påstår här i kammaren eller som Vänsterpartiet har sagt, utan det finns faktiskt en omfattande oro kring denna fråga. Rädda Linjalerna är till exempel en jättestor förening som varje kväll har möte. De ser och upplever detta.

Därför tycker vi att det behövs ett regelverk för att skydda människor. Vi behöver dessa hyresrätter, inte minst med tanke på våra barn och ungdomar, alltså den kommande generationen. De har ett stort behov av hyresrätter eftersom det är det enda sättet för dem som inte har råd att köpa.

Varför ska vi se till att våra ägda allmännyttiga bostäder omvandlas? Det är bara oetisk och oansvarig politik, tycker jag, om man fortsätter i den riktning som det har varit.

Anf. 3 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Som interpellationen är ställd gällde frågan egentligen inte huruvida vi ska ha hyresrätter och bostadsrätter eller om vi är emot bostadsrättsföreningar och bostadsrättsbildningar över huvud taget.

Det finns en omfattande lagstiftning som gäller när hyresgäster vill köpa en fastighet och ta över sitt boende genom en bostadsrättsföreningsbildning. Den lagstiftningen är väldigt tydlig. Den ger hyresgäster företräde när det gäller att köpa en fastighet. Den reglerar hur man bildar en sådan förening och hur ett sådant förfarande ska gå till. Den säkerställer att hyresgäster som inte vill köpa sig en bostad kan bo kvar och så vidare. Det finns många regler.

Jag tycker att den lagstiftningen är viktig och på många sätt stabil. Det visar sig också att vi inte har något belägg för att det förekommer omfattande fusk. Likväl tycker jag att den rapport som Hyresgästföreningen har tagit fram och som finns ute i medierna pekar på exempel där det har begåtts brott. En del av de exempel som man har visat på – de är inte många, men de finns – är exempel på brottslighet, och brottslighet är alltid brottslighet, och det ska man naturligtvis ta itu med. Annat är fall där människor uppför sig på ett sådant sätt att man inte använder reglerna.

Bostadsrättsföreningen handlar om en föreningsbildning, där man får förutsätta att medlemmarna fungerar och agerar utifrån de ordningsregler och riktlinjer som finns.

Att köpa en fastighet är en komplicerad sak och en mycket stor fråga för de flesta. Då tycker väldigt många att det är en fördel om man kan ha hjälp av någon som är lite mer kunnig vad gäller regelverk och annat, och då anlitar man ofta en konsult.

Det är klart att det finns bättre och sämre kvalitet också i konsultgivning. Men för de allra flesta bostadsrättsföreningar är det ett stöd i den process som man har att hantera där det är väldigt många regler som gäller.

För den här typen av konsulter har de seriösa bildat en egen branschorganisation med regler för hur man agerar och inte agerar. På det sättet försöker man se till att det blir en seriös verksamhet för att kunna ge stöd till hyresgäster som vill bilda en bostadsrättsförening eller som har en bostadsrättsförening och vill köpa den fastighet man bor i.

När det gäller regelverket är min synpunkt att vi har tydliga och stabila regler. Sedan måste man alltid följa upp och utvärdera om de uppfyller alla önskemål.

De exempel som interpellanten har tagit upp har i något fall rört brottslig verksamhet. Det är jag emot i allra högsta grad – det ska beivras. I andra fall handlar det om hur man har använt regelverket. Det finns möjligheter att agera via hyresnämnden eller på annat sätt för att göra sin röst hörd.

Det finns naturligtvis skäl för att se på vad vi kan göra ytterligare för att förbättra regelverket. Men jag ser inte en akut brist i de regler som vi har i dag. Det är utifrån den förutsättning som är min förutsättning, nämligen att bostadsrätten är en fungerande boendeform som är ett bra sätt för människor att tillsammans ta ansvar för ett boende och en fastighet.

Anf. 4 AMINEH KAKABAVEH (V):

Herr talman! Det är klart att det finns en lag, bostadsrättslagen. I 9 kap. § 19 i den lagen sägs lite kort vad som gäller vid en omröstning vid ombildning av hyresrätt till bostadsrätt. Men det är inte tillräckligt, eftersom det förekommer en hel del oegentligheter och fusk, och det är brottsligt.

Det är sant som ministern säger att det finns bra konsulter också. Men i det här sammanhanget använder man inte sådana, utan konsulten är ofta ens egen granne eller någon som har ekonomiska incitament. Det kan också handla om högt pris, och det kan vara några som bor i ett helt annat bostadsbestånd som väntar tills området håller på att omvandlas och flyttar in då. Problemet har varit tydligt och klart. Detta pågår när vi sitter här.

Det går inte att bara säga att det finns regelverk som skyddar. Det är tydligt att hyresgästerna har en mycket svag position i dagsläget. Därför behövs detta.

Regeringen och ministern själv vet att sjuka och unga som inte är brottslingar jagas. Det finns regelverk för hur man ska jaga sjuka människor för att de ska komma i arbete och så vidare. Men de här konsulterna, människor som tjänar pengar på våra ägda allmännyttiga bostäder, jagas inte.

Vi är inte mot ägarlägenheter eller bostadsrätter. Vi tycker att det är bra med olika former av bostäder och bestånd. Men i dag behövs hyresrätterna. De är viktiga – viktiga för våra ungdomar och viktiga utifrån arbetsmarknadsaspekter och utifrån utbildningsmöjligheterna för ungdomar, inte minst i Stockholm och andra storstäder. Därför behövs det regelverk.

Min fråga är: Är ministern beredd att se över reglerna eller i alla fall inom kort göra något för att detta ska stoppas?

Detta är brottsligt och måste stoppas. Som sagt är man ute efter sjuka, arbetslösa och ungdomar men inte efter dem som vill tjäna pengar på våra gemensamt ägda hyresrätter. Det är väldigt tydligt och klart. Det har förekommit i medier. Ministern och regeringen vet säkerligen vilka det är och hur omfattande det är. Det gäller inte bara en enda förening eller ett enda område.

Jag är medveten om exempel från fler än fem områden i Skärholmen, där jag bodde. Så fort den borgerliga regeringen kom till makten och tog

över till exempel Stockholm, då knackade folk på dörrarna, och det blev omvandlingar. Det var äldre farbröder som kom och sade: Ni som inte har haft någon lägenhet här i Sverige, ni är invandrare, ni behöver detta. Man använde olika tvångsmedel för att motivera människor. Det behövs regelverk. Det behövs en förstärkning av lagen för att skydda hyresgäster.

Anf. 5 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Återigen: Frågan gäller inte huruvida hyresrätten är bra eller inte och om det behövs fler eller färre hyresrätter, utan frågan gäller: Är de regler och lagar som finns när det gäller ombildning och hantering av bostadsrättsfrågor riktiga och rimliga? Det räcker inte heller att titta bara på bostadsrättslagen, utan man måste också titta på lagen om ekonomiska föreningar. Lagstiftningen har inte heller på något sätt att göra med jakt på sjuka eller unga.

Lagstiftningen skyddar hyresgäster vid ombildning. I lagen om ekonomiska föreningar finns regler om hur en stämma ska sammankallas, vilket innebär att alla måste få information om den och de ärenden som ska behandlas. Det finns regler om hur en stämma ska genomföras och regler om beslut vid stämman och hur röster ska beräknas och dokumenteras, så att det kan kontrolleras i efterhand. Den ekonomiska planen måste hållas tillgänglig för hyresgästerna. Den ska granskas av två sakkunniga som måste vara oberoende. Fastigheten ska också besiktigas, för att hyresgästerna ska veta vilka kostnader för reparationer med mera som man kan vänta sig. Protokollet ska vara tillgängligt tillsammans med den ekonomiska planen. Föreningsbeslut får inte innebära att en viss medlem gynnas på någon annans bekostnad.

Flera av de förfaranden som tas upp i interpellationen är brottsliga. Det är naturligtvis felaktigt att det begås brott, och det måste man åtgärda.

Hyreslagen, som skyddar hyresgäster rent allmänt, gäller oförändrat för dem som kvarstår som hyresgäster i en bostadsrättsfastighet. Jag tycker ändå att vi ska vara rätt klara över att vi har ett stabilt regelverk som ska se till att man skyddar hyresgästerna också i bostadsrättsföreningar och vid ombildning. Det är otroligt viktigt.

I interpellationen finns det några konkreta frågor som det finns anledning att nämna. En fråga gäller villkoren för konsulter, att reglerna ska vara sådana att de inte ges incitament att uppträda oetiskt. Det är självklart att vi inte ska ha regler som uppmuntrar någon att bete sig på ett dåligt sätt. Jag nämnde tidigare att man har bildat en branschförening för att få ytterligare kvalitet i den verksamheten. Men det är också så att de medlemmar som har bildat en bostadsrättsförening är ytterst ansvariga, precis som i vilken förening som helst, för det som bedrivs. Det handlar om kontakter med konsulter men också om att man följer alla de regler som gäller.

En annan fråga gällde huruvida man skulle skärpa reglerna när det gäller fullmakter, så att man inte använder sig av avlidna hyresgäster. Avlidna har faktiskt inte rösträtt, om man följer reglerna. Det är ett felaktigt beteende.

När det gäller det fall som fanns med i Hyresgästföreningens rapport tror jag mig veta att det rättades till i efterhand. Jag tycker att Hyresgäst-

föreningens rapport är viktig på det sättet att man synar detta och ger exempel på brister som har förekommit och en del olagligheter som har hanterats. Men samtidigt kan man inte utifrån enstaka exempel dra slutsatsen att hela det regelverk vi har för bostadsrättsbildning och hur man arbetar där skulle vara dåligt eller fel.

Sedan kan vi aldrig styra över att människor betar sig konstigt. Jag delar uppfattningen att det verkar konstigt när man kallar till en stämma dagen före julafton. Man får ändå utgå från att medlemmar i en förening också tar ett ansvar och att det fungerar.

Jag tror att det är svårt att göra förändringar som lever upp till de ambitioner som interpellanten har, men jag menar att de bekymmer som man pekar på endera är åtgärdade eller hanteras förhållandevis väl med det regelverk vi har i dag, som jag tycker är stabilt.

Anf. 6 AMINEH KAKABAVEH (V):

Herr talman! Tyvärr finns det i dag de som uppträder oetiskt, som ministern kallar det. Men det är faktiskt brottsligt att använda fullmakt från avlidna eller att vid ombildning övertala människor att rösta ja för 25 000 kronor. Det är inte bara oetiskt, utan det är också brottsligt. Därför är det viktigt att se till att de brott som i dag begås inte ska smitta av sig.

Det är självklart att ingen vill att det ska vara så här. Men den borgerliga politiken har bidragit till att detta pågår och nu har pågått i fem år. Då måste man sätta stopp någonstans för att skydda de människor som inte vill ha det på detta sätt. Det är politikens ansvar. Det är inte de som sitter hemma och blir överkörda av sina egna grannar och den så kallade konsulten. Därför är det viktigt att det finns regelverk kring allt detta.

Jag hoppas att ministern kommer att inse att detta är väldigt viktigt och att detta kommer att stoppas.

Jag vill använda de här sista sekunderna till att tala om att det i dag är den internationella kvinnodagen. Jag vill gratia alla människor som kämpar för kvinnornas befrielse. Det är skönt att vi här i Sverige debatterar. Jag har också träffat kvinnor som inte har råd med sitt boende om deras bostäder blir omvandlade. Den här frågan hänger ihop mycket med kön och klass och så vidare. Jag vill skicka min hälsning till alla som är på gator och torg i Nordafrika, i Mellanöstern och i Sverige. Grattis till alla, här i riksdagen också!

Anf. 7 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Först och främst vill jag säga: Om någonting redan i dag är brottsligt ska det anmälas, och om interpellanten har kännedom om omfattande brottslighet tycker jag att det är viktigt att det anmäls till polisen, och det omedelbart. Men det har ingenting att göra med reglerna, för reglerna stipulerar att en del av de exempel som har dragits är brottsliga. Det är alltså inte bekymret.

Det är viktigt att säga att det, med de regler som finns i dag, inte är någon som tvingas på en ombildning. Man blir inte tvingad att ombilda sin bostad och göra den till bostadsrätt. Däremot kan en majoritet besluta sig för att bilda en bostadsrättsförening. Men inte ens om man är medlem i en bostadsrättsförening måste man köpa sin lägenhet. Så är reglerna.

Man har alltid sina rättigheter som hyresgäst kvar, och det krävs en majoritet för att det här ska bildas.

Jag lyssnade på interpellanten som talade lite grann om svårigheten med att folk knackar på och pratar om saker. Ja, om man ska göra någonting åt det ska man förbjuda människor att prata med varandra. Men hela den svenska föreningstraditionen bygger på att vi faktiskt pratar med varandra om sådant som är angeläget. I ett bostadsområde med flerfamiljshus – det är oftast där det är vanligt – måste man, om man känner att man skulle vilja ta över föreningen, sköta huset bättre eller vad det nu kan vara, knacka på hos grannen och ta upp den frågan och ta den diskussionen.

Det är möjligt att många tycker att det är besvärligt med folk som pratar med en och som kommer med åsikter som man kanske inte delar. Man kanske måste säga: Tyvärr, men vår familj har inte råd att betala för en ombildning. Då får man naturligtvis diskutera det, att det kan vara besvärande.

Men just föreningsfriheten och rätten att tillsammans med andra ta ansvar är viktig, och jag tycker att det är bra att vi har bostadsrättsformen på bostadsområdet, för det har inneburit att många fastigheter och bostäder sköts bättre, vilket också gagnar många hyresgäster.

Överläggningen var härmed avslutad.

11 § Svar på interpellation 2010/11:220 om oseriös fastighetsförvaltning

Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Katarina Köhler har frågat civil- och bostadsministern vad han avser att göra för att förhindra att fler hyresgäster drabbas av oseriösa fastighetsägare som förvaltar sina fastigheter på ett undermåligt sätt. Arbetet i regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på interpellationen.

Jag har tidigare lämnat skriftliga svar på två snarlika frågor från Amineh Kakabaveh och Krister Örnfjäder. Som jag svarade då var lagen om förvärv av hyresfastighet inte tillräckligt effektiv för att hålla olämpliga fastighetsägare borta från hyresmarknaden. Det var viktigt att göra något för att skydda hyresgästernas intresse av en godtagbar bostadsstandard på ett bättre sätt.

Den väg som regeringen valde var att skärpa bostadsförvaltningslagens regler samtidigt som vi avskaffade förvärvslagen. Hyresnämnden får nu ingripa även om bristerna i fastighetsägarens förvaltning inte är av allvarligt slag. Vi har alltså skärpt reglerna. En viktig del i reformen var att det infördes ett slags prövotid som gäller för en ny ägare. Inom tre år från ett ägarbyte får hyresnämnden besluta om särskild förvaltning redan om det finns anledning att anta att fastigheten inte förvaltas på ett godtagbart sätt. Det här är ett steg framåt.

Bostaden är grundläggande för vår trygghet. Det är viktigt att lagstiftningen skyddar hyresgäster mot hyresvärdar som missköter hyresfastigheter. Förvärvslagen gjorde inte det på ett bra sätt. Det har bara gått ett par år sedan förvärvslagen upphörde att gälla och skärpningarna i bo-

Prot. 2010/11:68
8 mars

Svar på
interpellationer

stadsförvaltningslagen trädde i kraft. En stor andel av de olämpliga hyresvärdarna på hyresmarknaden i dag kan antas ha förvärvat sina fastigheter under den tid som förvärvslagen gällde. Det som nu krävs är att de skärpta reglerna i bostadsförvaltningslagen tillämpas. Det är först då vi ser om den inriktningen var korrekt.

Anf. 9 KATARINA KÖHLER (S):

Herr talman! Tack för svaret, säger jag till justitieministern. Jag delar naturligtvis inte justitieministerns uppfattning att borttagandet av förvärvslagen skulle ge ett bättre och effektivare skydd mot oseriösa köpare och förvaltare.

Den tidigare lagstiftningen gav faktiskt möjligheter att stoppa oseriösa förvärvare före köpet, så att säga. Prövningen gjordes i förskott. Det var ju ett tydligare sätt att skydda de boende mot de oseriösa köparna.

Vi socialdemokrater menade då och vi menar fortfarande att det hade varit bättre att ha kvar förvärvslagen och att skärpa den på några punkter. Vi menar att behovet av en fungerande förvärvslagstiftning faktiskt har ökat och definitivt inte minskat.

Det senaste året har vi sett skräckexempel i nyhetsbevakning och debattprogram om hur illa det är ställt på flera ställen i vårt land, där människor får väldigt illa av att bo nästan i misär i vissa hyresområden.

I remissrundan inför borttagandet av den gamla förvärvslagen var det många kommuner som sade att lagen fungerade och att regelverket var tydligt, vilket gav en säker handläggning av dessa ärenden. Många sade också att man inte ville att lagen skulle tas bort eftersom man tyckte att den hade en preventiv inverkan.

Jag tycker att det säger sig självt att det borde vara lättare och bättre för alla inblandade parter om man kan stoppa en oseriös köpare före köpet, inte efter.

Nu är det som justitieministern säger, att den nya lagen har varit i gång ett drygt år. Men den lagstiftning som vi pratar om ska vi se i ljuset av många frågor kring bostadspolitiken och bostadsfrågorna över huvud taget. Det händer väldigt mycket på detta område. Om det hela tiden görs enklare för människor som egentligen inte vill annat än skapa egen vinning eller ekonomisk vinning för sitt bolag har vi inom politiken naturligtvis ett ansvar att se till att försvåra detta.

Jag vill också säga att det här inte handlar om att vi drar alla fastighetsägare över en kam eller att vi tror att alla är oseriösa, men det börjar finnas för många som är det. Jag tycker att det här är ett politiskt ansvar som vi måste ta.

Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Om vi går tillbaka till förvärvslagen är det möjligt att den var tydligare på papperet, men den fungerade inte. Den var verkninglös. Vi fick in en hel del oseriösa fastighetsägare trots denna förvärvslag, eftersom den var för lätt att kringgå genom indirekta förvärv och annat. Det var inte bra.

Förvärvslagen kritiserades också för att den var svår att tillämpa, och kommunernas tillämpning var minst sagt inte enhetlig. Det var väldigt olika hur den användes. Det är möjligt att någon kommun tyckte att det fungerade väl, men generellt sett var det inte så.

Tillståndsprövningen var också byråkratisk och krånglig och kunde ibland ta flera år, vilket inte innebär en god fastighetsförvaltning. Det gjorde också att det tog väldigt lång tid att få saker hanterade.

I dag kan vi säga att vad vi gjorde var att i stället se till hyresgästernas väl och ve. Det måste gå att ingripa snabbare, tydligare och tuffare rent praktiskt när någon missköter en fastighet. Det gjorde vi genom de regler som finns i bostadsförvaltningslagen och som jag tycker är riktiga. Man kan ingripa snabbare och tydligare, och det krävs inte lika dåligt skötta fastigheter för att man ska kunna göra det.

Kommunerna som tillsynsmyndigheter har också möjlighet att agera mycket mer skyndsamt än vad de ofta gör. Exempelvis kan miljöförvaltningen i en kommun agera mycket snabbare än vad vi kan se på en del håll, därför att man bland annat kan använda miljöbalkens regler om hälsoskydd för att meddela föreskrifter eller förbud vid olägenheter. Det borde kanske göras oftare i en del extremexempel. En enskild hyresgäst kan också begära att hyresnämnden ålägger fastighetsägaren att avhjälpa brister i lägenheten och så vidare.

Det finns alltså flera sätt att se till att man i praktiken gör något åt brister i fastighetsförvaltningen. Det var viktigt, och det är viktigt för människor rent konkret.

Tyvänn hade inte förvärvslagen den funktionen. Det var snarast ett sätt att försöka stoppa vissa saker. Det kanske var väldigt bra ur ett kommunalt perspektiv, men vi har valt att se det utifrån medborgarnas och hyresgästernas synvinkel, nämligen att det är ett elände att bo i en lägenhet där fastighetsägaren inte tar ansvar.

Då kan man vända sig till kommunen. Man kan se till att hyresnämnden agerar, och nu finns också den här lagen som gör det möjligt att ingripa mycket snabbare.

Jag tycker att det är rätt politik, för då kan man i praktiken se till att åtgärda brister i stället för att ha en lag där vi efter många år kunde se inte gav de effekter vi ville ha. Flertalet av de oseriösa fastighetsägare vi har i dag fick ju möjlighet att köpa fastigheterna redan när den gamla lagen fanns, och det visar väl att den inte var särskilt duglig.

Anf. 11 KATARINA KÖHLER (S):

Herr talman! Jag vill börja där justitieministern slutade, att många har köpt fastigheterna tidigare. Tyvärr kommer den nya lagen inte att innebära att det blir svårare för sådana nu, utan det blir bara enklare, och tvärt emot vad justitieministern säger är vår uppfattning att det i stället blir de boende som drabbas väldigt hårt.

Utan att gå in på några konkreta exempel har ni säkert sett tv-programmen bland annat från Malmö där människor i vissa områden bor fruktansvärt dåligt. Det har inte skett renoveringar, och man har inte ens tagit tag i de mest akuta felen. Det är trasiga spisar, det är mögel i badrum och mycket annat. Listan kan göras lång.

Om man bor i ett sådant hus och inte har någon möjlighet att påverka sin situation och så kommer det en ny fastighetsägare och fortsätter på den inslagna vägen innebär inte den nya bostadsförvaltningslagen, om jag kan läsa i de lagar och regler som finns, att de boende blir snabbare hjälpta. Justitieministern hänvisar till hyresnämnderna, men det finns ju många lagar på det här området och den ena lagen tar ut den andra.

Vad jag kan läsa mig till är att det ändå krävs en långvarig försummelse för att man ska kunna sätta in tvångsförvaltning. Det går inte att komma med någonting som varat väldigt kort tid eller är akut, utan det ska ha varit en långvarig försummelse. På det här sättet får fastighetsägarna bara möjlighet att vara dåliga fastighetsförvaltare ännu längre, medan de boende är dem som blir drabbade.

Det här är naturligtvis en fråga om ideologi. Vi har olika synsätt. Jag påstår att regeringen alldeles för mycket avpolitiserar kanske framför allt bostadsfrågorna och gör dem till en marknadens fråga. Tillgång och efterfrågan ska styra allt. Det går inte, menar jag. Det håller inte. Samhället har ett stort ansvar, för boendet är en så viktig del i varje människas liv. Det ska fungera att bo någorlunda bra, vare sig det är i hyresrätt, bostadsrätt eller egnahem. Det går inte att plocka ut bostadspolitiken som ett enskilt område, för det hänger ihop med så mycket annat.

Jag är i och för sig inte förvånad, för vi ser ju på område efter område att det är marknaden som får en allt större roll och ett större inflytande på mängder av frågor som borde vara samhällets ansvar. Jag vet att lagen är i gång, och jag tycker att det är jätte viktigt att vi verkligen håller ögonen på detta och att det förs ordentlig statistik så att vi kan se vad som verkligen händer på området.

Anf. 12 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Jag vill faktiskt göra en saklig rättelse. Det krävs inte långvarig försummelse för att man ska kunna agera i enlighet med bostadsförvaltningslagen. Vi skärpte den lagen den 1 mars 2010. Det innebär att man nu kan ingripa snabbare och tidigare än man kunde tidigare, och att ribban för åtgärder inte heller är så hög som den kunde vara tidigare är ju viktigt.

Det har inte blivit enklare för oseriösa fastighetsägare att förvalta fastigheter. Tvärtom finns nu de instrument som krävs för att sätta hårt mot hårt, om man vill kalla det för det. Däremot är det så att förvärvslagen, som kunde kringgås och som inte fungerade särskilt väl, inte finns kvar. Man kan möjligen säga att det går att köpa en fastighet, men det är som sagt inte lätt att behålla den fastigheten eller att klara av det hela.

När det gäller exemplen från Malmö kan jag säga att jag själv har besökt några fastigheter och sett det elände som finns där. Det är väldigt olika. I ett och samma bostadsområde skiljer sig kvaliteten på bostäderna mycket åt därför att det ena bostadsbolaget har gjort hemläxan, rustat och agerat, medan det andra inte har gjort det.

Det man frågar sig är: Vad har miljö- och hälsoskyddsnamnden gjort? Det var min första tanke när jag klev in i en av trappuppgångarna. Vad gör kommunen? Det är, precis som jag påpekade, kommunen som är tillsynsmyndighet. Det finns goda möjligheter att använda bland annat miljöbalken för att ingripa och kräva åtgärder. Med den lag som vi har skärpt finns det väldigt goda möjligheter att agera också från kommunens sida.

Jag delar uppfattningen att boendet är en stor sak. Det påverkar hela ens liv. Där tycker jag möjligen att också kommunerna har ett stort ansvar att ta itu med de brister som man ser på vissa håll.

Vi har olika ideologi. Det är helt sant. Men i den här frågan, när det gäller oseriös skötsel av fastigheter, som också är ett samhällsproblem,

måste jag säga att det inte är den ideologiska skillnaden som är uppenbar utan det skillnaden handlar om är om man vill se praktiska resultat eller inte.

Det alliansregeringen har gjort är att se till att vi lite snabbare kommer åt dem som inte sköter fastigheter, att man kan ställa krav och att det finns verktyg från flera olika håll, medan Socialdemokraterna och en del andra menar att politiker på förhand ska lista ut vilka som skulle kunna bli oseriösa fastighetsägare och förhindra att de hanterar fastigheter. Så bygger man upp en byråkrati. Det där fungerade inget bra. Vi vill se att det händer något i praktiken. Det är viktigt för att säkerställa hög kvalitet i boendet.

Det finns väldigt mycket att göra på det här området. Min uppmaning till kommuner och andra är att använda de verktyg som nu finns och ta itu med en del brister som boende faktiskt har bekymmer med.

Anf. 13 KATARINA KÖHLER (S):

Herr talman! Jag tror inte att någon behöver gissa när vi pratar om de mest oseriösa fastighetsköparna och förvaltarna. Det finns mycket historik att gå på. Det här skulle vi kunna diskutera på många områden. Det är naturligtvis bra om man faktiskt stoppar dem innan de har kunnat komma in och göra skada.

Det här är ett sådant viktigt område; det är vi ju överens om. Boendet är en sådan viktig del av livet och för möjligheten att leva ett drägligt liv. Det hänger ihop med så mycket annat. Det handlar om att ha tillgång till bra bostäder över hela landet för att också klara en bra arbetsmarknadspolitik. Bra och trygga bostäder gör människor jämlika, och jämlika människor skapar ett tryggt samhälle, ett samhälle där man vill och kan vara delaktig och aktiv som medborgare.

Att låta oseriösa fastighetsägare fortsätta sin verksamhet skapar bara än större klyftor och försämrar med det också synen på i det här fallet hyreslägenheter och deras status. Det vill vi ha bort. Hyreslägenheterna ska naturligtvis ha samma status som vilket annat boende som helst. Tillåter vi det här kommer det att bli en syn på hyresbostäder som blir än mer negativ. Det har inte Sverige råd med. Vi behöver inte det här.

Jag återkommer i frågan under mandatperioden och hoppas att justitieministern, liksom vi från De rödgröna, kommer att titta närmare på detta och följa utvecklingen så att det ändå kommer att bli så bra som möjligt för de boende.

Anf. 14 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Jag måste ändå ställa frågan: Om det nu fanns så otroligt mycket historik om oseriösa fastighetsägare, varför stoppade man inte dem från att köpa fastigheter när förvärvslagen fanns? Vi måste vara helt överens om att de flesta kom in i verksamheten under den tid den lagstiftning fanns som nu omhuldas så mycket av Katarina Köhler.

Sanningen är ju att den fungerade dåligt. Det är dessutom så att man kan tänka sig att det finns de som köper fastigheter som inte fångas upp av förvärvslagstiftningen som den såg ut tidigare men som sedan började missköta fastigheter. Ska man då inte göra något åt dem?

Det vi valde i stället, utifrån ett seriöst beredningsunderlag, var att skärpa reglerna oavsett vem det är fråga om för att stoppa oseriösa fas-

tighetsförvaltare och se till att man tar itu med de verkliga problemen. Vi har pekat på att man nu snabbare och med mindre omfattande problem kan ingripa och kräva åtgärder. Jag tycker att det är bra, därför att då kan man ta itu med de faktiska problem som finns, inte skylla på att de inte fångades upp tidigare. Faktum kvarstår, om det fanns så mycket historik, varför stoppades de inte redan innan?

Jag tycker att det är otroligt viktigt att vi får ordning på detta när vi ser en del av de bostadsmiljöer som finns hanterade av oseriösa fastighetsägare. Där är det också viktigt att man använder sig av miljönämnder, hyresnämnder och andra. Det är viktigt att vi följer upp de frågorna. Men förändringarna när det gäller den lagstiftning som så småningom blev bostadsförvaltningslagen tycker jag är riktiga. De kommer att visa att vi faktiskt kan ta itu med mer än vi gjorde tidigare. Det är rätt steg.

Överläggningen var härmed avslutad.

12 § Svar på interpellation 2010/11:229 om effektiviteten i polisens arbete

Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Elin Lundgren har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta för att förbättra effektiviteten inom polisen. Frågan ställs med hänvisning till en artikel i Dagens Nyheter som pekar på bristande effektivitet i polisens arbete.

Regeringens mål om 20 000 poliser har syftat till att öka den polisiära närvaron, öka utredningskapaciteten och förebygga brott. Brottsbekämpning förutsätter att det finns poliser där brott begås och på tider när brott begås. Medborgarna behöver se poliser i aktiv, yttre tjänst för att få förtroende för verksamheten. Här har polisen också lyckats. Medborgarnas förtroende för polisen har ökat. Polisen är den av rättsväsendets myndigheter som allmänheten känner störst förtroende för. Antalet anmälningar om misshandel utomhus har minskat till det lägsta antalet sedan 2006 och allt fler människor känner sig trygga när de går ut på kvällarna. Det är glädjande.

Regeringen förutsätter att ökade resurser ger bättre resultat. Det finns utrymme för förbättringar och därför har regeringen tagit initiativ till flera åtgärder som syftar till att förbättra effektiviteten inom såväl polisen som andra myndigheter i rättskedjan.

Rikspolisstyrelsen arbetar på regeringens uppdrag just nu med att effektivisera polisverksamheten. Uppdraget innebär för det första att Rikspolisstyrelsen ska se över polismyndigheternas organisationer och ledningsstrukturer och verka för att de är ändamålsenliga. För det andra har regeringen ålagt Rikspolisstyrelsen att arbeta mer med utvärderingar och att också säkerställa att resultatet tas om hand i organisationen. Polisens verksamhet måste bygga på kunskap om vilka åtgärder som har visat sig vara verkningsfulla och kostnadseffektiva. För det tredje syftar uppdraget till att Rikspolisstyrelsen ska utveckla sin tillsyn av polismyndigheterna. Tillsynen behöver bli mer systematisk och strategisk för att utgöra ett effektivt styrmedel.

Polisorganisationskommittén utreder vilken betydelse polisens indelning i 21 länspolismyndigheter har för effektiviteten i verksamheten. En annan utredning ser över om hanteringen av ekonomisk brottslighet kan bli mer ändamålsenlig genom att Ekobrottsmyndigheten får ett utökat ansvar.

Rikspolisstyrelsen, Åklagarmyndigheten och Domstolsverket fick i maj 2009 i uppdrag att förbättra samverkan och öka effektiviteten i handläggningen av mängdbrott. Detta arbete fortgår. Sedan mars 2009 pågår också ett intensifierat arbete med att förbättra och modernisera informationshanteringen mellan rättsväsendets myndigheter, vilket kommer att leda till betydande effektivitetsvinster.

Det pågår således mycket arbete för att se över och förbättra polisens effektivitet. Polisorganisationen måste nu ges tid och möjlighet att hantera det förändringsarbete som redan har startat. Jag är övertygad om att polisen har kapacitet att förbättra verksamheten ytterligare.

Anf. 16 ELIN LUNDGREN (S):

Herr talman! Jag vill tacka justitieministern för svaret. Det pekar på att den fråga jag har ställt om polisens effektivitet är aktuell och relevant eftersom justitieministern har vidtagit flera åtgärder.

Jag håller med justitieministern när hon säger att regeringen förutsätter att ökade resurser ger ett bättre resultat. Dess värre är det inte vad vi ser. Siffror och statistik kan vara riktigt svårt. Man kan själv välja lite vad man framhåller för att påvisa ett resultat som ser bra ut. Jag har valt att titta på det som heter Måluppfyllelse av kvantifierade nationella mål enligt planeringsförutsättningarna. Det är ett mått polisen själv har valt. Polisens årsredovisning från år 2010 säger att inget av de redovisade nationella målen för år 2010 har uppnåtts.

När jag tittar på hur de olika polismyndigheterna har klarat de kvantifierade nationella målen ser jag att det skiljer sig åt mycket. Polisen där jag bor, i Gävleborg, har nått mycket längre med de kvantifierade målen än till exempel polisen i Jönköping. Det är stora skillnader. Som medborgare ställer jag mig frågande till hur det kan vara så stora skillnader. Jag är medveten om att polisens organisation just nu utreds, just för att vi i dag har 21 självständiga myndigheter. Men även om vi skulle ha en polismyndighet krävs det ett mycket gott ledarskap för att skapa ett klimat inom en stor organisation där alla jobbar lika framgångsrikt.

Polisen har de senaste åren satsat hårt på ledarutbildning. Syftet med det torde självklart vara att få styr på verksamheten på bästa sätt. Har ledarsatsningen utvärderats? Har vi fått valuta för pengarna?

I programmet *Svensk maffia* sade rikspolischefen Bengt Svenson att förebyggande verksamhet är otroligt viktigt. I en färsk debattartikel skriver han samma sak. Samstämmigheten finns med justitieministerns svar på min fråga här, där hon också säger att förebyggande av brott är ett syfte med fler poliser. Samtidigt har Riksrevisionen i slutet av förra året, alltså alldeles nyligen, levererat riktigt svidande kritik mot det brottsförebyggande arbete som polisen gör. Några av bristerna är att målen hela tiden ändras av regeringen, att det är oklart hur mycket av polisens tid som ska gå till detta och vidare hur definitionen av brottsförebyggande arbete ser ut.

Herr talman! Förutom utvärderingen av ledarutbildningen inom polisen undrar jag hur justitieministern definierar förebyggande arbete.

Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Jag är glad över Elin Lundgrens interpellation. Jag tycker att effektiviteten inom rättsväsendet, inte minst inom polisen, behöver diskuteras mer. Man förväntar sig att mer resurser ska ge bättre resultat, men vi inser alla att det inte sker med automatik. Det är också det som har varit skälet till att regeringen under några år inte omedelbart har vidtagit åtgärder utan faktiskt gjort olika typer av professionella genomlysningar av verksamheten för att ha underlag för de förändringar som måste ske.

Elin Lundgren gör ett riktigt konstaterande att det är olika mellan polismyndigheterna. Det är fakta som vi har fått fram genom att analysera och belysa hur det ser ut. Det har också lett till att vi har ställt frågor till polisen. Hur kan det komma sig att dessa skillnader finns, och vilka faktorer är det som styr skillnaderna? Svaren på frågorna ingår i det utredningsarbete som nu pågår. Det är alldeles uppenbart att en del polismyndigheter är mer effektiva än andra.

Ledarskapsutbildningen var eftersatt under många år. Bland annat lades polischefsutbildningen ned. Det var Socialdemokraterna som ledde det arbetet. Vi tog tag i frågan för något år sedan. Vi behöver jobba med chefs- och ledarskapsutbildningen eftersom en så stor organisation fungerar illa om vi har dåliga ledare. Det är alldeles självklart. De olika polismyndigheterna är olika i hur många chefer som finns där. De har olika typer av organisationer. Det är också en fråga vi har ställt och som finns med i översynen av organisationen. Vad är det för organisation? Vad är motiven? Hur kan det komma sig att det ser så olika ut? Det är kunskaper som vi har fått fram i de analyser som har gjorts.

Sedan var det frågan om de brottsförebyggande insatserna. Vi har inte hela tiden ändrat definitionerna. Kritiken för något år sedan, och som man fortfarande jobbar med, är att det inte fanns någon definition av vad som är brottsförebyggande insatser. Det var lite grann av polisens fria tid. Man för omkring i största allmänhet. Men det är klart att också brottsförebyggande arbete måste vara planerat, genomtänkt och systematiskt. Det är otroligt viktigt. Arbete i yttre tjänst är – det vet vi – brottsförebyggande, men det måste ske så att man är på rätt ställe vid rätt tidpunkt. Arbetet måste sedan utvärderas hela tiden. Det finns mycket att göra.

Jag menar att vi har anledning att ställa höga krav på förbättringar inom polisen. Jag pekade också i mitt interpellationssvar på att vi har satt i gång ett antal viktiga och betydelsefulla förändringar. Det är tuffa krav på polisen att faktiskt visa musklerna när det gäller effektivitet. Man är svaret skyldig på en hel del områden.

Vi ska vara lite försiktiga med att omedelbart utläsa resultat i brottsstatistik. I en del fall innebär ett effektivt polisarbete fler brottsanmälningar, det vill säga det ser ut som om det begås fler brott. Det här gäller till exempel narkotikabrottslighet. Den upptäcker man bara när polisen arbetar med den. Ju mer man jobbar desto fler narkotikabrott ser det ut att vara. Vi får vara noga i analysen.

Vi måste få ut mer av de satsningar som har gjorts på polisen, men satsningarna var nödvändiga. Det var för gles med poliser i Sverige. Inom Gävleborgsmyndigheten fanns kommuner där tillståndet vad gällde polisens antal var undermåligt. Det var nödvändigt att åstadkomma en och annan förbättring direkt.

Anf. 18 ELIN LUNDGREN (S):

Herr talman! Jag hörde inte att justitieministern lämnade någon definition av vad brottsförebyggande arbete är mer än att det kan vara poliser i yttre tjänst. Vad de ska göra framgick inte.

Justitieministern kommenterade också att det är svårt med siffror. När det gäller de siffror jag nämnde, de kvantifierade nationella målen, tycker justitieministern att det är felaktigt att titta på dem vid översynen av resultatet för polisen?

Det är mer än ett år kvar tills utredningen av polisorganisationen är klar. Sedan ska det naturligtvis lämnas förslag på korrigeringar. Det tar lång tid att implementera dem. Vi ska alltså vänta på ett effektivare polisarbete i de myndigheter där det inte händer så mycket. Eller kan vi räkna med att det händer saker i väntan på polisutredningen så att vi inte bara hänvisar till den?

Polisens grundutbildning är under utredning ännu en gång. Den betyder självklart mycket för polisens arbete och effektivitet. Två gånger har utbildningen utretts under de senaste åren. Man har då sagt att polisutbildningen borde förlängas och få högskolestatus. Det är dags.

Polisförbundet har det som en prioriterad fråga och pekar bland annat på att en positiv följeffekt skulle vara att få en stabil bas för polisforskning och specialistutbildningar. Det är någonting som verkligen behövs.

Riksrevisionen påpekar att den utvärdering som polisen gör många gånger har brister. Dessutom jobbar polisen på många ställen som man alltid har gjort och tar inte till sig nya metoder, också det enligt Riksrevisionen.

I en artikel har rikspolischefen Bengt Svensson nyligen sagt att polisen ska bli en mer lärande och modern organisation. Ett steg på vägen är att modernisera polisutbildningen.

I dagsläget har vi fler poliser än vad vi någonsin har haft. Det är jättebra. Varje polis har dessutom i snitt nästan 25 procent fler utbildningsdagar under 2010 än under 2005.

Herr talman! Vi har alltså fler poliser och poliserna vidareutbildas mer. Ändå når man inte ett enda av de kvantifierade nationella målen. Hur tänker justitieministern om det och om polisens grundutbildning?

Anf. 19 KRISTER HAMMARBERGH (M):

Herr talman! I likhet med justitieministern vill också jag tacka Elin Lundgren för att hon ställt interpellationen. Det känns som att det finns en viss mognad från Socialdemokraterna i sättet att diskutera polisfrågorna jämfört med föregående mandatperiod. Det Elin Lundgren väcker här är det viktigt att vi diskuterar.

Ministern har alldeles nyligen förklarat den enorma satsning vi har gjort inte bara på polisen utan på hela rättsväsendet under förra perioden. Det var alldeles nödvändigt. Ni hade en kort diskussion om glesbygd. I Pajala hade man två poliser, och nu har man fem poliser. Det har hänt

någotning. Det innebär att det finns en större förmåga att börja ta tag i situationen.

Samtidigt som vi har gjort dessa stora satsningar – och det är viktigt att man påpekar det – måste medborgarna nu självklart ha rätt att ställa krav på inte minst polisen att man uppnår effektivitet och att vi får resultat för pengarna. Det finns en del tecken som visar att det går åt rätt håll.

Vad gäller siffrorna för år 2010 är det ett faktum att vi förhoppningsvis ser ett trendbrott med en minskad brottslighet totalt sett jämfört med tidigare år. Det är i sådant fall ett trendbrott utan att anmäld brottslighet vad gäller polisens aktiva verksamhet, exempelvis beträffande narkotikabrott, har gått ned. Det finns tecken som visar att det är på väg åt rätt håll. Det innebär inte att vi ska vara nöjda.

Ett tecken på att det kanske är på väg åt rätt håll just när det gäller den brottsförebyggande verksamheten är att människors upplevda trygghet ökar. Det gäller inte i alla län, men i nästan alla län. De satsningar som har gjorts är viktiga.

Vi ska naturligtvis kunna vara kritiska. Polisorganisationskommittén är oerhört viktig. Det är också en skillnad i synsätt som har funnits mellan regeringen och oppositionen. Det som sades från Socialdemokraterna förra perioden var att det inte behövdes någon utredning. Det var bara att slå ihop allting, och så skulle allting bli bra.

Nu går utredningen igenom vad som egentligen är bristen i organisationen och vad som förhindrar effektiviteten. Det är viktigt att man har ett sådant seriöst förhållningssätt. Gör man inte det kan man heller inte komma fram med de lösningar som krävs för att vi ska kunna få en effektivare polisorganisation.

Om man hade gjort som Socialdemokraterna sade under förra perioden hade vi haft en gigantisk omorganisation. Vi hade förmodligen haft rätt många arbetstimmar som hade gått bort för att diskutera omorganisationen utan att man egentligen hade klart för sig varför man skulle göra det. Därför var initiativet från regeringen att tillsätta Polo, som den nu kallas, väldigt viktigt.

Polisen kostar ungefär 52 miljoner kronor per dag. Det är en stor insats som skattebetalarna gör, och det är en viktig verksamhet. Faktum är att regeringen redan har identifierat problemen långt innan det blev tidningsskrivier. Med alla de insatser som nu görs hoppas och tror jag att vi kan ha ett bra samarbete i justitiekottet för att komma dit vi vill och också känna en uppbackning från er jämfört med tidigare.

Vi ska ha den mängd poliser som vi nu har beslutat oss för att ha. Men vi ska också gemensamt ställa krav och hitta smarta lösningar för att få så pass mycket bra polisverksamhet som möjligt för pengarna.

Anf. 20 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Interpellanten ställde frågan: Ska vi vänta på Polisorganisationskommittén innan vi ställer krav? Nej, bevara oss väl, låt oss inte göra det! Det har varit min hållning hela tiden att effektivitet inte är något som vi väntar på tills vi har organiserat om saker. Tvärtom har vi ställt krav hela tiden.

Det finns, och det visar skillnaderna mellan de olika polismyndigheterna, en hel del som kan göras i nuvarande organisation för att arbetet ska ge mer resultat för de pengar som man har. Jag tror att man ska vara

klar över att det finns en hel del att göra i en så komplex verksamhet som polisens.

Däremot kan man genom att ordentligt se över organisationen öka effektiviteten ytterligare och också undvika en hel del dubbelarbete som den stora mängden myndigheter innebär. Det är naturligtvis viktigt.

Det är riktigt att vi har fler poliser än någonsin och att de också har fler utbildningsdagar än vad de har haft tidigare. Ändå når de inte alla mål. Det är en sak som vi ser. Det ger också svaret på frågan om polisens utbildning.

Vi har en mycket bra polisutbildning i Sverige. De poliser som nu utexamineras har den bästa utbildningen någonsin. Det är inte där skon klämmer. Det är inte nödvändigtvis de som är ineffektiva.

Däremot kan utbildningsfrågorna och frågan om polisutbildningen som högskoleutbildning vara viktiga utifrån polisens långsiktiga kompetensförsörjning. Det är så vi ska se det. Men det är ingen quick-fix för att snabbt få ökad effektivitet i polisorganisationen.

Huvuddelen av de poliser som finns de kommande åren finns redan där. Det gäller nog att se till att de arbetar på ett sådant sätt och i sådana former att vi får ut mesta möjliga av verksamheten.

Från 2010 har Rikspolisstyrelsen i uppdrag att i sina tertialrapporter analysera och kommentera avvikelser och skillnader mellan polismyndigheterna. Vi har tagit tag i att man måste få jämföra sig med andra polismyndigheter för att få fram vad som är goda exempel och metoder att ta efter. Det är ett viktigt verktyg att arbeta med hela tiden för att försöka öka effektiviteten i verksamheten.

Det pågår också en hel del annat arbete för att öka effektiviteten. Redan 2009 fick man i uppdrag, och det arbetar man med, att se till att man går igenom ledningsstrukturer och organisation i de befintliga myndigheterna. Det handlar om att man arbetar med utvärderingsfrågorna och blir bättre på att sätta mål för verksamheten, mäta vad man åstadkommer och också använda det mer som ett underlag för tillsyn i verksamheten.

Under lång tid var polisverksamheten ett område där man inte satte upp mål eller frågade efter resultat. Man kommunicerade inte heller med de enskilda poliserna vad man faktiskt åstadkom och inte. Så leder man inte ett bra förbättringsarbete. Här tycker jag att man kommit en bra bit på väg.

Jag är också lite stolt över att man tagit tag i detta med polisen och administrativ effektivitet. Det pågår arbete för rättsväsendets informationsförsörjning. Vi försöker se till att vi använder datorer i stället för faxar också inom svensk polis. Det tror jag kommer att bidra till att effektiviteten kommer att öka.

Jag har avstått från att definiera brottsförebyggande verksamhet endast därför att om jag nu skulle tappa något ord kommer det att påstås att jag ytterligare har förändrat den definition som man arbetar med. Det vore olyckligt med tanke på vad interpellanten påpekade tidigare.

Anf. 21 ELIN LUNDGREN (S):

Herr talman! Det justitieministern säger om att man ska börja jobba med datorer i stället för faxar säger kanske en del om hur mycket arbete som återstår att göra.

Du säger att vi har den bästa utbildningen någonsin. Det är möjligt att det är så. Men i Riksrevisionens rapport om till exempel det förebyggande arbetet – vad det nu är – är det någonting som förekommer fem veckor under den tid som man utbildar sig till polis. Då är det ändå någonting som både justitieministern och Bengt Svensson framhåller som någonting av det viktigaste i arbetet.

Om det nu är så att det rasslar till inom polisen och fler bovar åker fast, ska ju processen sedan fortgå inom rättsväsendet. Enligt Asks svar och de åtgärder som vidtas just nu är det detta som ska hända.

Hos domstolarna finns redan i dag köbildning, för att använda ett ord som alla känner igen. Unga lagöverträdare kan få vänta väldigt länge på sin dom. Även det är någonting som Riksrevisionen kritiserat alldeles nyligen.

Domstolsväsendet är helt enkelt i skriande behov av mer resurser redan i dag. Och om inflödet av ärenden ökar, som jag tror att justitieministern önskar, är det lätt att föreställa sig vad som kan hända. Antingen får människor vänta ännu längre på sina domar, vilket är destruktivt och olyckligt, eller så kommer fler ärenden att skrivas av för att domstolarna ska kunna hantera situationen. Inget av de alternativen känns lockande.

Herr talman! Min sista fråga till justitieministern är därför: Kommer hon att verka för att mer resurser kommer till domstolsväsendet för att hantera alla ärenden som vi enligt henne har att vänta?

Anf. 22 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr talman! Först och främst när det gäller effektiviteten inom polisen menar jag att det är väldigt höga krav på gång för att driva igenom förändringar i former och arbetssätt som kommer att ge bättre resultat. Nu ville interpellanten helt plötsligt att vi ska se över hela rättsväsendet, och det gör jag så gärna.

De resursförstärkningar som vi har genomfört de senaste åren innebär att polisen har fått en resursförstärkning med 15 procent, medan åklagarna fått en resursförstärkning med 24 procent och Domstolsverket 12 procent. Det är inte så att det är stora resursbrister i någon av de här delarna och inte heller inom kriminalvården, så jag är inte bekymrad över det.

Däremot är jag bekymrad över handläggningstiderna. Därför har vi lagt ett antal riktade åtgärder för att få ned handläggningstiderna, bland annat ett gemensamt uppdrag till polis, åklagare och domstolar att se vad man kan göra för att korta handläggningstiderna när det gäller till exempel ungdomsärenden, för det tar på tok för lång tid som det ser ut i dag. Det är en väldigt viktig åtgärd. Däremot är det inte så att domstolar eller åklagare kan avstå från att hantera ärenden därför att man har så långa köer. Så går det inte till. Det finns andra kriterier för det, och det är väl tur det.

Vi kan inte ha de här långa handläggningstiderna, därför att det försämrar rättstryggheten för medborgarna. Inte minst innebär det ökade svårigheter att förebygga återfall i brott bland ungdomar och att snabbt få svar på vem som är skyldig till ett brott och inte, vilket ställer till det väldigt mycket för många medborgare. Men, som sagt, det är inte resursproblem i de andra delarna som är bekymret. Däremot tror jag att effektiviteten inom polisen och på andra håll skulle kunna innebära att man fick

mer gjort. Det är också så att effektiv polis gör att arbetsbelastningen på åklagare och andra blir mindre.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2010/11:68
8 mars

Svar på
interpellationer

13 § Svar på interpellation 2010/11:167 om överblickbara miljöprocesser

Anf. 23 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C):

Herr talman! Sven-Erik Bucht har ställt följande tre frågor till mig: Anser jag att vi har samma tidsåtgång för tillståndsprocesser i Sverige som i våra grannländer? Om inte, vad avser jag att göra för att uppnå denna ambition särskilt avseende gruvnäringen? Vad avser regeringen att göra för att garantera nödvändiga och tillräckliga resurser till domstolarna så att gruvnäringens utveckling garanteras?

Arbetet med att förenkla och förbättra vardagen för Sveriges företagare och entreprenörer har varit, och är, en av regeringens mest prioriterade uppgifter. Kärnan i arbetet har varit att utforma regler, processer och förfaranden som är bättre anpassade till företagens villkor och verklighet.

Lagstiftningen inom miljöområdet berör i stort sett alla företag i Sverige. En stor del av denna lagstiftning har sin grund i EU-rättsliga krav. På miljöområdet uppstår de största administrativa kostnaderna för företagen i samband med miljöfarlig verksamhet och tillståndsprövningen av den verksamheten. Regeringen har därför prioriterat dessa frågor i regel-förenklaringsarbetet med utgångspunkten att dessa krav inte ska vara mer komplicerade än vad som krävs med hänsyn till skyddet för miljön och människors hälsa. De regelförenklingar som hittills är gjorda på miljöområdet visar på en minskning av kostnaderna för företagen med ca 131 miljoner kronor. Den största förändringen, en minskning med ca 66 miljoner kronor, är de ändringar som har skett av prövningen av miljöfarliga verksamheter.

När Miljöbalkskommittén 2003 jämförde handläggningstiderna för miljöprövningen i Sverige, Finland, Danmark och Nederländerna (SOU 2003:124) konstaterade kommittén sammanfattningsvis att man för de större projekten inte kunde se några avgörande skillnader mellan Sverige, Finland och Nederländerna. Handläggningstiderna i Danmark var något kortare, vilket enligt kommittén berodde på att arbetet med miljökonsekvensbeskrivningar främst kopplats till den fysiska planeringen och inte miljöprövningen.

Sedan 2003 har den svenska miljöprövningen reformerats vid flera tillfällen. Gruvverksamheten påverkar mark och miljö. Verksamheten är tillståndspliktig och regleras av strikta krav i bland annat miljöbalken. En omfattande omorganisation förbereds för närvarande på området för miljöprövningar. Reformen, som beslutades av riksdagen i juni 2010, innebär att det den 2 maj 2011 bildas fem nya mark- och miljödomstolar. Handläggningen av miljömål, mål enligt plan- och bygglagen och fastighetsmål kommer att koncentreras till de nya domstolarna. Även det processuella regelverket kommer att förändras. En av mark- och miljödomstolarna kommer att lokaliseras till Umeå.

Syftet med mark- och miljödomstolsreformen är att ytterligare för-
enkla, samordna och effektivisera handläggningen och domstolspröv-
ningen av de ovan nämnda måltyperna. Kompetens och resurser kommer
att kunna användas på ett mer rationellt sätt än enligt nuvarande ordning.
Effekterna på domstolarnas handläggning kommer givetvis att bevakas
efter att reformen trätt i kraft.

Den närmare dimensioneringen och resurstilldelningen med anled-
ning av reformen är resultatet av en dialog mellan Domstolsverket och
berörda domstolar.

Jag vill samtidigt framhålla att det finns flera orsaker till att en miljö-
prövning kan ta tid. För verksamheter som kräver en miljöbalksprövning
måste det i planeringen hos myndigheter, domstolar och företag finnas en
framförhållning som gör det möjligt att effektivt pröva verksamheterna.
En förutsättning för en snabb handläggning är tydliga regler och ett gott
underlag. Brister i underlaget kan göra att tillståndsmyndigheten måste
begära kompletteringar vilket tar ytterligare tid i anspråk. Verksamhets-
utövare har därför ett ansvar för att inte själva orsaka onödiga försening-
ar. Det är också viktigt att poängtera att tiden för miljöprövningar varie-
rar beroende på verksamhet, plats, komplexitet med mera.

Regeringens hittills genomförda reformer ger goda förutsättningar för
en effektiv miljöprövning. Därutöver har regeringen i oktober 2010 till-
satt en särskild utredare som ska föreslå hur Europaparlamentets och
rådets direktiv om industriutsläpp (2010/75/EU) ska genomföras i svensk
rätt. Utredaren ska även analysera systemet för omprövning av miljöfär-
lig verksamhet. Uppdraget ska redovisas i december 2011. Jag anser
därför att det inte är lämpligt att nu vidta ytterligare initiativ i syfte att
förändra regelverket. Genomförda reformer måste först hinna få genom-
slag och pågående utredning slutföras.

Anf. 24 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Tack för ordet! Och tack, herr statsråd, för svaret! Det
tog lite tid att få svaret. Bland annat har ministern varit sjuk, men jag
hoppas att ministern nu har fått tillbaks sin hälsa och här är beredd till en
debatt.

Anledningen till interpellationen är att vi har extremt långa handlägg-
ningstider vad gäller miljöprövning för gruvindustri. Rent allmänt när det
gäller vårt rättsväsen har vi fått längre och längre handläggningstider i
våra domstolar. Inte minst fick vi detta verifierat av justitieminister Ask i
den förra interpellationsdebatten.

Det finns orsaker till att vi har fått längre handläggningstider. Mäng-
den brott och ansökningar, i detta fall gäller det miljötillstånd, har ökat.
Domstolarna är underbemannade, men byråkratin bidrar också till långa
handläggningstider. Även lagstiftningen ger många gånger incitament för
att göra överprövningar och överklaganden – kanske inte alltid i syfte att
stoppa något utan att fördröja något.

Miljödomstolen i Umeå har en stor ärendemängd och är underbe-
mannad. Där hanteras också miljöansökningar från stålindustri och
skogsindustri. Man har dessutom fått överta Gränsälvscommissionens
alla mål.

Ministern tar upp den jämförelse som gjordes 2003, alltså för åtta år
sedan, av handläggningstider i ett antal olika länder. Den visade att man

hade ungefär samma handläggningstider. Ja, så var det då, men vad hände sedan? Under den borgerliga alliansregeringen har handläggningstiderna ökat. Det var 22 månaders handläggningstid för Gruvberget i Svappavaara. Så får det inte vara!

I vårt grannland Finland har man också många gruvetableringar. Där är handläggningstiderna ett år, alltså ungefär halva tiden.

Tyvärr är Gränsälvskommissionen numera nedlagd, men där hade man i ett mer komplicerat ärende än Gruvberget i Svappavaara en handläggningstid på 13 månader.

Herr talman och herr statsråd! Så här kan vi inte ha det!

Jag hoppas att de nya mark- och miljödomstolarna ska förbättra situationen. Vi har en enorm chans tack vare den dramatiskt ökade efterfrågan på mineraler som finns globalt. Redan i dag svarar Sverige för 90 procent av Europas totala järmmalmsproduktion. Här finns 6 000 jobb, och det kan bli många fler – men inte om våra företag drabbas av denna typ av lagstiftning och av att Naturvårdsverket dessutom överklagar tillstånd, inte av sakskalet utan av procedurskalet.

Herr talman och herr statsråd! Jag tror att det är dags att ta tag i byråkratin. Vi ska inte fångas av byråkratin och försvara den. Vi är folkföreträdare och måste stå upp för vettiga handläggningsprocesser oavsett om det gäller brottmål eller annat så att inte enskilda eller, som i miljöprövningar, företag kommer i kläm.

Vi måste få tillväxt. Utan tillväxt får vi dåliga miljölagar.

Anf. 25 KRISTER ÖRNFJÄDER (S):

Herr talman! Jag vill ta tillfället i akt och vara med i diskussionen. För två veckor sedan hade jag förmånen att tillsammans med mina kamrater i näringsutskottets S-grupp besöka ett antal orter och kommuner i Norrland och träffa företrädare för åtminstone tre gruvbolag.

De hade ett antal saker att tala med oss om. En av dessa var miljöprövningar. De framställde entydigt att det föreligger ett problem.

Jag är, precis som de, medveten om att verksamheten, som tur är, har ökat. Antalet ansökningar har därmed också ökat, vilket förstås innebär en högre arbetsbelastning. I denna del kan jag förstå att det har uppstått en situation som gör att det kan bli svårare att hantera ärendena.

Samtidigt fick jag dock förklarat för mig att det finns ett antal andra mer eller mindre självförvållade orsaker till att det blir en längre procedur. Dels har resurserna till miljödomstolarna minskat, dels gör proceduren i sig när man hanterar dessa ansökningar att det blir extra krångligt och tar extra lång tid.

Jag är glad över att ministern själv pekar på att det i juni 2010 togs ett beslut som innebär att man ska få till en förändrad situation. Jag hoppas och tror att det ska leda till positiva förändringar. Men det som ministern redovisar här visar inte på några sådana förändringar. Det visar på att man kommer att göra saker men inte på att man exempelvis ska effektivisera handläggningen. Det som står uppräknat behöver inte per automatik innebära att det blir resultatet.

Jag undrar därför: Finns det i de uppdrag som är givna någon form av direktiv där man pekar på ett mål för hur lång handläggningstid som är acceptabel i dessa ärenden? Pekas det någonstans på hur man kan förändra i själva processen för att minska handläggningstiden?

*Svar på
interpellationer*

Ett exempel som beskrevs för oss är att om ett redan befintligt gruvbolag vill ha ytterligare ett tillstånd för gruvdrift men tänker använda befintliga resurser prövas den befintliga verksamheten också och de andra gruvorna. Då förstår man att det blir en större arbetsbelastning. De sade till oss att detta kan lösas genom att man bildar nya bolag för varje nytt tillstånd man söker. Men ska det vara nödvändigt?

Anf. 26 ISAK FROM (S):

Herr talman! Jag tackar Sven-Erik Bucht för en viktig interpellation och ministern för svaret. Vi ser i norra Sverige en tillväxt utan dess like som vi inte hade tillstymmelse till tro på för tio år sedan när gruvnäringen var hårt åtgången. Utbildningssystemen satsade inte på rätt kompetens, och myndigheterna satsade inte heller på att se till att man hade dessa kompetenser. Jag tror, herr talman, att vi har en viss kompetensbrist, för det borde inte behöva vara de långa handläggningstider som vi nu ser i olika delar av Sverige.

Enligt bland andra myndigheten Bergsstaten är det många oseriösa företag som söker sig hit och söker tillstånd på bristfälliga underlag. Det gör att handläggningstiden växer även för seriösa företag. Detta måste vi hitta ett system för att hantera.

Vi har också aspekten att undersökningstillstånden och gruvetableringarna nästan alltid är lokaliserade till känsliga områden. Vi har rennäringens riksintressen, Natura 2000-områden och nationalparker som vi också ska klara. Samtidigt vill inte investerarna i gruvnäringen vänta i två år eller 22 månader innan man får tillstånd. De initiala kostnaderna för gruvnäringen är tillräckligt höga ändå. Avkastningen kommer långt efteråt. Vi har i dag förhållandevis få större gruvbolag. Vi har Boliden och LKAB och några som är på väg in, men det borde kunna vara fler. En orsak verkar vara att handläggningstiderna är alldeles för långa. Det satsas ändå ganska mycket.

Jag skulle vilja höra hur miljöministern ser på frågan om kompetensbrist, hur miljöministern kommunicerar detta i regeringen och vad han kan tänkas göra åt den eventuella kompetensbristen.

Anf. 27 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C):

Herr talman! Till Sven-Erik Bucht, som är interpellant, Krister Örn-fjäder och Isak From vill jag säga att när det gäller vad vi vill uppnå, det vill säga enklare hantering, effektivare handläggning och mindre byråkrati, är vi självklart helt överens.

Det är glädjande att se tillväxten i de nordligaste delarna av Sverige, och det är fantastiskt att se tillväxten i gruvnäringen. Visionen är att kunna ha en kraftfull gruvnäring i norr som också uppfyller högt ställda miljökrav och därmed ser till att säkra fortsatt hög konkurrenskraft.

Sven-Erik Bucht säger vidare att detta förföll under den borgerliga regeringen och att handläggningstiderna blev allt längre. Man får väl säga att jag hade otur. När jag dök upp på Miljödepartementet låg utredningen där och dammade i bokhyllorna sedan länge. Det borde ha åtgärdats långt tidigare, men det hade fördröjts. Jag säger inte under vilken regering, men den satt före den regering jag tillhör. Nu fick vi fart på arbetet. Vi spurtade och såg till att göra hela den omfattande reformen med enklare regler när det gäller tillståndsgivningen. Det har, som jag

redovisade, besparat företagen åtskilliga miljoner. Vi har också genomfört en reform för domstolsväsendet så att man ska ha kortare överklagandegång så att det kan gå snabbare.

Jag känner sannerligen inte något behov av att försvara byråkratin. Vi tog tag i detta eftersom vi tyckte att det var på tiden att göra något åt det.

Jag tycker fortfarande att vi ska se verkan av detta. Om vi, vid genomförandet, märker att det inte räcker är det självklart att vi ska gå vidare. Låt oss hålla kontakt och se vad som visar sig i det fortsatta arbetet. Behövs det ytterligare insatser är jag den siste att vara emot det.

När det gäller att effektivisera handläggningen, som Krister Örnfjäder tog upp, ska det självklart vara en följd av detta, men som Krister Örnfjäder vet är det inte jag som i lagstiftning eller beslut skriver vilka mål som ska sättas för domstolarna. Hur snabba handläggningstiderna ska vara är sådant som man får utveckla vartefter i samband med att reformen träder i kraft. Det görs naturligtvis i regleringsbrev när vi ser förutläggningarna för de nya reglerna och den nya ordningen.

Kompetensbristen hos domstolarna är något av det vi vill åtgärda med den nya ordningen. Vi samlar kompetensen i de domstolar som handlägger bland annat miljöbalksärenden, det vill säga miljömål, men också mål enligt plan- och bygglagen och fastighetsmål. Syftet är att det ska finnas tjänstemän där som är vana att snabbt handlägga sådana här ärenden.

När det gäller Gränsälvscommissionen har vi varit överens med Finland. Jag tror att tidigare regeringar har haft samma strävan, men gått på pumpen eftersom det har varit lite svårt att hantera lagstiftningen. Nu har vi gjort det. Det innebär att det ska vara en handläggning enligt de olika ländernas lagstiftning; den är i grunden lika.

Min bedömning är att det här inte alls har försämrat ärendena för gruvnäringen.

Jag försäkrar Sven-Erik Bucht att jag numera är helt frisk.

Anf. 28 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jag kunde inte undgå att höra att ministern sade att vi 2003 hade lika lång handläggningstid. Handläggningstiden under alliansregeringen har ökat dramatiskt jämfört med i grannlandet Finland där man har minskat handläggningstiden.

När det gäller Gränsälvscommissionen var man politiskt överens om att fiskefrågorna skulle handhas på annat ställe, men inte det övriga. I Umeå har vi en miljödomstol som är kraftigt överbelastad. Att då lägga ned Gränsälvscommissionen som hade snabb handläggning och som kunde säkerställa en gruvutveckling i Pajala på 13 månader – det var ett mycket komplicerat ärende – och lägga över ärendena på en överbelastad miljödomstol i Umeå var inte överlagt. Man måste tänka igenom det bättre.

Ärendet med Gruvberget i Svappavaara hade en handläggningstid på 22 månader. Naturvårdsverket bemödade sig inte ens om att vara med i samrådsprocessen. Man var för fin och ville sitta på sin piedestal och betrakta vad de hittade på. För att vi ska få tillväxt här i landet måste man samverka. När företaget fick tillståndet lämnade verket in en överklagan – jag tror att det var sista dagen. Företaget hade anställt 335 personer och

var i gång. De måste permittera folk, och de måste ringa till Kina och säga att de inte fick fram malm.

Det var inte av sakskäl och miljöskäl som Naturvårdsverket begärde överprövning, utan av procedurskäl. Verket sade att man skulle bedöma inte bara Gruvberget utan all verksamhet som LKAB har där uppe.

Det är ungefär som att en familj har två bilar och har besiktigt en för en månad sedan, och när det är dags att besiktiga den andra bilen säger Bilprovningen: Det går inte. Du måste komma in med båda bilarna.

Så kan vi inte hantera så viktiga frågor som miljölagstiftningen. Det måste finnas någon som gör en samhällsekonomisk värdering av de här frågorna.

Jag säger det igen: Om vi inte får tillväxtjobb i det här landet kommer vi på sikt att tvingas ha dåliga miljölagar. Jag vill att vi ska ha bra miljölagar. Vi har en av de mest strikta miljölagarna i hela världen, men vi behöver inte vara världsmästare i byråkrati.

Jag kan regelverket för vad ministern får göra. Med regleringsbrev kan man styra myndigheter och ålägga dem effektivitet. Ministern säger att SMHI inte har så bra prognoser. Man kan också säga till miljödomstolarna att de inte har så bra handläggningstider och att vi kräver bättring.

Anf. 29 KRISTER ÖRNFJÄDER (S):

Herr talman! Jag hoppas att ministern märker vilken stor tilltro vi har till att regeringen kan göra ett bra jobb. Annars skulle vi inte tycka att det vore någon mening med den här typen av diskussioner.

Precis som min kollega förutsätter jag att regeringen med hjälp av sina regleringsbrev kan öka trycket i frågan så att man kan få kortare handläggningstider i de här målen. Jag tycker inte att det borde vara omöjligt. Jag har full förståelse för att man måste följa lagar. Det är en sak.

Men om vi till att börja med håller oss till den situation där man säger att arbetsbelastningen är hög borde det per automatik innebära att man också får fler tjänster till sitt förfogande. Rent samhällsekonomiskt kan det inte vara en dålig affär, inte heller för den svenska staten eftersom det bör innebära att man får ökade intäkter om man kan komma i gång med gruvdriften snabbare. Rent ekonomiskt borde det alltså vara en bra affär, och alla har allt att tjäna på att vi får till en bra handläggning.

Sedan är det ytterligare en sak som är självklar, men jag tar ändå upp den. Jag förutsätter också att ni som ministrar pratar med varandra och tar till er de argument som finns på de olika sidorna av era ansvarsområden. Nu pratar vi med miljöministern, men jag vet att miljöministern har bra kontakter med näringsministern och även med de andra, förutsätter jag. Detta borde därför gå att lösa.

Anf. 30 ISAK FROM (S):

Herr talman! Jag fick i alla fall svar på några frågor. Sedan kanske vi får svar på fler.

I mitt hemlän Västerbotten är man när det gäller IGE Nordic i det initiala skedet. Man har gjort den första projekteringen och är i starten av handläggningen av miljötillstånden. Det är ett ypperligt tillfälle att följa denna process. Detta sker i renbetesområdet, i gränslandet till nationalparken och i ett Natura 2000-område. Detta är också ett nytt gruvföretag

med nya investerare i vårt land som jag tycker att det är viktigt att vi är rädda om.

Jag kommer att följa detta noga för att se vart det tar vägen. Är detta möjligt? Är det i så fall handläggningstiderna som blir för långa, och vad kan man i så fall göra åt det?

Precis som Sven-Erik Bucht har varit inne på är belastningen på miljödomstolen i Umeå mycket hög för närvarande. Jag tycker att vi måste hjälpas åt för att göra någonting åt det. Det kan miljöministern faktiskt göra någonting åt.

Detta handlar inte bara om gruvnäringen. Skogsnäringen är faktiskt också lite drabbad av detta. När man träffar företrädarna för skogsbolagen ler de lite grann. De förstår vikten av att man gör grod- och ormkulvertar under skogsbilvägar. Men samtidigt undrar de om tillståndet ska vara dyrare än att göra själva kulverten. Är det detta som är meningen? Eller ska man kunna göra detta på ett snabbt och effektivt sätt när man nu gör en skogsbilväg och gör hela provningen? Här tror jag att vi kan göra förbättringar.

Jag fortsätter att bevaka detta, och jag hoppas att miljöministern gör detsamma.

Anf. 31 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C):

Herr talman! Jag måste säga att Sven-Erik Bucht, Krister Örnfjäder och Isak From i alla fall är begåvade på en tydlig punkt och det är när det gäller att framställa det som att jag nu har såsat och dragit benen efter mig lite grann. Det är en förmåga med tanke på att situationen var den att jag ärvde en utredning som hade legat och dammat på Miljödepartementet några år när jag kom dit utan att den hade blivit åtgärdad. Sedan satte jag äntligen fart på detta ärende för att se till att regelverket skulle förenklas och för att se till att det gjordes ändringar. Äntligen skulle man också ta ställning till den grundläggande frågan när det gäller domstolarna, det vill säga att det är en för lång kedja av överklaganden. Därför gjorde vi om detta.

Det är klart att det alltid blir lite strul på vägen när man gör om ett regelverk. Men framför allt hade vi en mycket välkommen tillväxt under tiden. Precis som Sven-Erik Bucht sade var det ingen som för tio år sedan hade kunnat drömma om att vi skulle ha en sådan tillväxt. Den är oerhört välkommen, och den är mycket bra. Den ger oss chansen att åstadkomma det som vi vill, nämligen en växande gruvnäring som kan öka sin konkurrenskraft, sälja mer och därmed vinna marknader i världen samtidigt som vi har en miljömässigt mycket hög och bra produktion här hemma i norra Sverige. Men försök inte få det till att det är jag som på något sätt har suttit med armarna i kors och tyckt att det var okej med lite byråkrati och lite trassliga handläggningstider och så vidare. Det var precis tvärtom.

Jag konstaterar att när det gäller gruvan i Svappavaara är det inte fråga om vad jag vill utan vad jag får göra, och jag får inte kommentera det enskilda fallet här.

Men om jag lyfter fram den principiella frågan ska jag mycket klart och tydligt säga att jag självklart tycker att Naturvårdsverket ska vara mycket aktivt i ett tidigt skede. Har man synpunkter i viktiga tillståndsärenden finns det en form för Naturvårdsverket att ge dessa synpunkter.

Vi har också en mycket tydlig och mycket aktiv dialog med Naturvårdsverket för att säkerställa att man kan prioritera den viktiga uppgiften i sitt totala uppdrag.

På samma sätt är vi självklart måna om och kommer att se till att denna domstolsreform fullföljs. Vi kommer att se till att handläggningstiderna så att säga spottas upp och att effektiviseringen ökar. Jag är inte alls avvisande till att vi ska ställa krav och sätta upp mål. Jag har bara sagt att vi nu ska låta den nya reformen komma på plats och låta de nya domstolarna inrättas och börja sitt arbete. Vi ska se till att man får regleringsbrev som har mål som vi vartefter får föra en dialog om för att se hur vi kan få upp tempot i detta arbete.

Även om jag inte vill ändra reglerna ytterligare just i dag är jag beredd att följa detta hela tiden. Det är självklart att vi ska se till att säkra goda miljövillkor med minsta möjliga krångel och med kortast möjliga handläggningstid.

Jag vill försäkra Isak From att vi innan vi gjorde reformen har mött gruvnäringen och ingående diskuterat vilka förändringar som man ser behövs. Det är det som vi sedan också har försökt att tillmötesgå när vi har genomfört förändringarna. Om vi sedan ser att ytterligare problem finns vill jag kunna åtgärda dem vartefter. Jag välkomnar också en fortsatt gemensam diskussion. Det är bättre om vi löser detta problem än att vi skyller på varandra.

När det gäller Gränsälvskommissionen kan jag nämna att det är möjligt att det har fungerat bra på denna punkt tidigare. Jag vill inte alls utesluta det. Men jag vill bara konstatera att regelverket var gammalt och inte stämde med vare sig EU-regler eller den moderna lagstiftningen. Till sist var det så att finländarna också ville ändra detta. Även om jag hade velat behålla kommissionen hade jag alltså stått där utan att ha någon att göra ett handslag med på andra sidan älven.

Anf. 32 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Herr talman! Jag är säker på att ministern när han tillträdde hade en ambition att göra något bättre. Men när det gäller Gränsälvskommissionen är det väldigt lätt, ministern, när man hamnar i en sådan position att man fångas av byråkratin. Jag tror att det var byråkratin som drev fram detta. Jag vet att politiker, till och med flera i ministerns parti, tycker att detta är vansinne och har gått för långt.

Det är jättebra att ministern säger att det ska vara tydlighet gentemot Naturvårdsverket. Våra myndigheter måste ha ett klart uppdrag att vara med och skapa tillväxt i Sverige. Oavsett vilket myndighetsansvar man har måste man vara en medspelare och inte en motspelare.

Trots att vi är flera socialdemokrater här som går hårt åt ministern ser han väldigt glad ut. Jag brukar säga att gladast vinner, och jag hoppas verkligen att ministern vinner mot byråkratin. Jag lovar att vi ska vara medspelare i den matchen. Här ser du, Andreas Carlgren, ett gäng socialdemokrater som brinner för tillväxt och bra miljö.

Anf. 33 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C):

Herr talman! Jag ska sluta med att försäkra Sven-Erik Bucht att även jag brinner för just tillväxt och god miljö. Vi ska gemensamt se till att ingen av oss brinner upp. Låt oss också se till att vi hittar goda lösningar

på detta. Jag tycker att de fick dröja för länge. Nu har de kommit i gång, och nu ska vi genomföra dem. Jag är beredd att följa detta vartefter så att jag inte sitter och naivt blinkar åt byråkratin i något läge. Jag är tacksam om någon påminner mig om jag någon gång skulle behöva det.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2010/11:68
8 mars

Svar på
interpellationer

14 § Svar på interpellation 2010/11:226 om EU:s framtida sammanhållningspolitik

Anf. 34 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr talman! Marie Nordén har frågat mig vilka åtgärder jag avser att vidta så att landsbygden i Sverige också i framtiden får del av resurser från EU:s sammanhållningspolitik. Bakgrunden till frågan är regeringens svar på kommissionens konsultation om den framtida sammanhållningspolitiken.

Eftersom Sverige är en av de största nettobetalarerna per capita till EU:s budget är den svenska utgångspunkten, inför förhandlingarna om EU:s nästa fleråriga finansiella ramverk efter 2013, budgetrestriktivitet med sikte på en minskning av den samlade EU-budgeten. Därför är regeringens huvudmål, som tidigare kommunicerats, att reformera sammanhållningspolitiken, i första hand för att reducera den totala omfattningen men också dess sammansättning så att den blir kostnadseffektiv och resultatorienterad. Även den gemensamma jordbrukspolitikerna behöver reformeras och minskas.

Hur detta ska ske och i vilken utsträckning det ska ske återstår att förhandla om. Viktiga frågor att beakta är bland annat den svenska finansieringsbördan och hur återflödet föreslås bli fördelat på olika delar av unionen. Jag kan konstatera att det finns ett brett stöd i de flesta medlemsländerna och i Europaparlamentet, som numera är medbeslutande, för att sammanhållningspolitiken, precis som i dag, ska omfatta alla regioner. För regeringen är det dock, av solidaritetsskäl, självklart att lägga fokus på de delar av unionen som har störst behov. Så är det för övrigt redan i dag när 81,5 procent av strukturfondsmedlen går dit.

Sverige deltar aktivt och konstruktivt i förhandlingarna om sammanhållningspolitiken. Regeringen har redan i sitt konsultationssvar som ett av sina huvudbudskap lyft fram det fortsatta behovet av målinriktade åtgärder som tar hänsyn till de speciella förhållandena i de extremt glesbefolkade områdena i norra Europa. Jag har tagit initiativ till flera möten bland annat med ansvarig kommissionär, Europaparlamentariker och mina ministerkolleger i andra medlemsstater för att betona vikten av detta.

Så jag kan försäkra Marie Nordén om att jag i de kommande förhandlingarna kommer att slåss för att tillvarata svenska intressen, vilket omfattar både budgetrestriktivitet och en utformning som är av betydelse inte minst för landsbygden.

Anf. 35 MARIE NORDÉN (S):

Herr talman! Jag tackar ministern för svaret och skulle önska att jag kunde känna mig trygg med det. Tyvärr spretar beskederna från regeringen. Det finns anledning att ifrågasätta regeringens strategi i den här frågan. Det är just det som är anledningen till att jag ställt min interpellation till ministern och till att vi i dag debatterar den.

Det är mycket som står på spel för min del av landet – det vill säga för Jämtland, eller för den delen skogslänet. Det är så mycket som 3,5 miljarder kronor som när det gäller Jämtland och uppåt står på spel om vi inte gör ett bra jobb.

De signaler som kommer från regeringen och också från andra håll, bland annat från EU-minister Birgitta Ohlsson, är inte riktigt som de besked som ministern här i dag ger. Birgitta Ohlsson har tidigare meddelat att regeringen tillsammans med likasinnade länder driver på för en kraftigt bantad EU-budget. Som ett led i detta ska EU:s strukturfonder användas endast där behovet är störst.

Precis som ministern säger i sitt svar går redan i dag drygt 80 procent av strukturfondsmedlen just till de länder som bäst behöver pengarna. När regeringen ganska starkt trycker på denna del kan man naturligtvis undra om procenttalet ska öka och om resurserna till länder och regioner, till exempel Sverige, ska minska.

De likasinnade länder som tillsammans med Sverige tidigare drivit på för en minskning av budgeten har dock ändrat strategi när det gäller att minska budgeten. I dag står Sverige helt ensamt beträffande den linjen; vi har inga vänner när det gäller att minska budgeten. De andra länderna har gått med på en frysning av budgeten därför att man anser att EU:s strukturfonder är så pass viktiga.

Vi har samma inställning som regeringen – att EU:s budget borde minska och att stora delar av den borde reformeras, inte minst den gemensamma jordbrukspolitiken. Men då Sverige till slut som enda land, utan några vänner i frågan, fortsätter att vidhålla att budgeten ska minska måste det väl leda till en ganska stor isolering och till att inflytandet över processen och förhandlingarna minskar.

Givet är också att om Sverige som enda land kräver en minskad budget för sammanhållningspolitiken ger det signaler till kommissionen om att det finns ett utrymme för att minska också strukturfondsmedlen till Sverige – ett scenario som inte verkar oroa vare sig finansministern eller EU-ministern. Men utifrån vad regionminister Hatt här säger borde det oroa henne.

Tror ministern att det är en hållbar och möjlig linje att fortsätta att driva frågan om att minska omfattningen av sammanhållningspolitiken och EU:s budget totalt sett då Sverige är det enda land som driver den linjen? Och borde inte all kraft läggas på att få en utformning som stärker Sveriges position och som möjliggör att strukturfonderna i Sverige utvecklas, inte avvecklas som många i dag känner en stor oro för?

Anf. 36 ANN-KRISTINE JOHANSSON (S):

Herr talman! Sveriges syn på sammanhållningspolitiken är en viktig fråga att diskutera. Jag lyssnade med stort intresse på statsrådet Hatts svar. Men jag delar Marie Nordéns farhågor. Det kommer lite olika sig-

naler från regeringen. Vilken linje är det som gäller? Jag hoppas att det är statsrådets linje som gäller.

Jag har några frågor utifrån det svar vi här hört. Statsrådet säger att man vill reducera den totala omfattningen av EU:s budget. Vad innebär att "reducera den totala omfattningen"? Är det ett ekonomiskt mål? Eller menar regeringen att Sverige ska stå utanför? Eller ska enbart länder som uppfyller konvergenskraven få del av sammanhållningspolitiken? Jag vill höra vad som är den svenska regeringens ställningstagande där.

Statsrådet konstaterar att det finns ett brett stöd i de flesta medlemsländerna när det gäller sammanhållningspolitiken och att den, precis som i dag, ska omfatta alla regioner. Gäller det också Sveriges syn på detta?

Om nu Sverige vill minska EU:s budget och vill att mindre pengar ska komma till sammanhållningspolitiken, kommer regeringen då att tillföra mer nationella pengar till den regionala utvecklingen?

Hela Sverige – norra Sverige liksom Småland och Värmland – ska ha utvecklingsmöjligheter. Men det finns olika förutsättningar när det gäller landsbygden i Sverige. Här har sammanhållningspolitiken en otroligt viktig roll. Det handlar om tillväxt och utveckling och om hjälp till självhjälp för EU:s alla regioner. Där ingår alla delar av Sverige – Malmö liksom Torsby, Hagfors och Karlstad.

Sammanhållningspolitiken har gett ungefär 1 miljard kronor till spännande utvecklingsprojekt i hela Värmland. Det har gjort att man också kunnat mobilisera en stark utvecklingskraft för genomförandet av den regionala utvecklingsplanen. Region Värmland har avlämnat starka och kloka synpunkter till EU. Man har skrivit under deklARATIONEN om att det nuvarande och långsiktiga målet med regional konkurrenskraft och sysselsättning eller ett liknande system med tillräcklig finansiering och flexibilitet ska finnas kvar efter år 2013.

Jag vill alltså veta hur den svenska regeringen ser på hela sammanhållningspolitiken. Vilken linje är det som gäller?

Anf. 37 KRISTER ÖRNFJÄDER (S):

Herr talman! Förberedelserna för den framtida sammanhållningspolitiken efter år 2013 går nu in i ett intensivt skede. Enligt tidsplanen ska EU-kommissionen i vår konkretisera ett förslag. Förslaget ska presenteras i sommar. Därefter inleds förhandlingarna mellan medlemsstaterna och kommissionen. Programmet ska om tidsplanen håller, vilket den aldrig har gjort tidigare, vara klart 2013 för att träda i kraft 2014.

Men vad vill då den svenska regeringen med den framtida sammanhållningspolitiken? Ja, frågetecknet är berättigat. Svaren blir nämligen olika om man frågar Näringsdepartementet, Statsrådsberedningen eller Finansdepartementet.

Anna-Karin Hatt, som är ansvarig minister, har tidigare lyft fram frågor som ligger i linje med den uppfattning som råder ute i många regioner. Det är därför lite oroande att hon i sitt inlägg på sammanhållningskonferensen i Bryssel i slutet av januari betonar att en begränsad budget innebär att strukturfonderna bör riktas till dem som bäst behöver medlen under nästa period.

Ansvarig EU-kommissionär, Johannes Hahn, har till och med uttryckt oro över den svenska regeringens spretiga hållning, eller rättare sagt brist

på tydlighet. Han menar till och med att regeringens hållning kan straffa sig.

Enligt uppgift har regeringen varit överens om följande.

1. En nyckel till framgång är att det finns ett tydligt nedifrån-och-upp-perspektiv. Alla nivåer ska involveras i genomförandet, den nationella, den regionala och den lokala nivån.
2. Städerna ska ses som motorer för utveckling och centrum för kreativitet och innovation.
3. Regeringen vill betona vikten av de så kallade territoriella samarbetsprogrammen, Interreg, och makroregionala strategier, till exempel Östersjöstrategin.
4. Insatserna ska utifrån regionernas särskilda förutsättningar koncentreras till ett begränsat antal prioriteringar. Regeringen vill även ha ett ökat resultatfokus.
5. En ökad sektorssamordning och samordning mellan olika program önskas.
6. Regeringen vill även se konkreta förslag på administrativa förenklingar i genomförandet av strukturfonderna.

En avgörande fråga är då om alla regioner ska få ta del av strukturfonderna även framöver. Strukturfonderna är i dag ett av våra främsta verktyg, ja, kanske det enda verktyget, för att stimulera regional utveckling. Det skulle vara mycket olyckligt om de möjligheterna inte finns framöver.

Anf. 38 BORIANA ÅBERG (M):

Herr talman! Regeringens svar på kommissionens öppna samråd kring den femte rapporten om den framtida sammanhållningspolitiken är väl genomtänkt. Ministern höll en mycket välbesökt hearing den 21 januari, och det är glädjande att många av de synpunkter som framkom där återfinns i regeringens svar.

Som bekant är sammanhållningspolitikens mål att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning inom Europeiska unionen. Den syftar till att minska regionala skillnader och ojämlikhet mellan människor i de olika regionerna. Jag anser att regeringen visar en mycket ansvarsfull hållning genom att kräva en reformering av sammanhållningspolitiken när det gäller både omfattning och sammansättning.

Under den nuvarande perioden omfattar strukturfonderna och sammanhållningsfonden drygt en tredjedel av EU:s budget, vilket är ca 350 miljarder euro. Det är mycket pengar som skattebetalarna i bland annat Sverige har slitit hårt för. Därför är det naturligt att Sverige ska ta del av dessa fonder men också att vi ska våga ifrågasätta storleken och användningen av fondmedel.

En resultatorienterad och effektiv sammanhållningspolitik är något som borde vara en självklarhet. Det är det inte nu, och i vissa länder har man missbrukat EU-fonderna till meningslösa projekt och, ännu värre, för egen vinning för de inblandade.

Till skillnad från Marie Nordén anser jag att regeringen tydligt poängterar att det för Sverige är särskilt viktigt att lyfta fram behovet av speciella insatser som möter de geografiska och demografiska utmaningarna i de glesbefolkade delarna i norra Sverige. Med sina hårda klimatvillkor och långa avstånd är Jämtland precis en sådan region som nämns i regeringens svar till kommissionen. Som skåning har jag inga anspråk på att kunna Jämtland bättre eller ens lika bra som Marie Nordén, men jag vill inte se regionen endast som ett mörkt och kallt ställe beroende av stöd från EU. Tvärtom har Jämtland fantastiska möjligheter, bland annat inom turist- och upplevelseindustrin – två områden som trots finanskrisen ökade och har stor potential inför framtiden.

Herr talman! Regeringen arbetar för att alla delar av landet ska utvecklas av egen kraft och bidra till det gemensamma bästa. Som ministern säger: Alla regioner kan och ska vara tillväxtregioner. Detta gäller självklart Jämtland – och Värmland, Skåne och alla andra.

Anf. 39 FINN BENGTSSON (M):

Herr talman! Låt mig först tacka interpellanten och partikamrater för att ha beskrivit hur de ser på den här problematiken. Sedan vill jag varmt tacka statsrådet för ett förtydligande svar, inte minst där statsrådet lyfter fram att hon själv i möten med ansvarig kommissionär, EU-parlamentariker och ministerkolleger i andra medlemsstater betonat vikten av de speciella förhållandena i de extremt glesbefolkade områdena i norra Europa. Det kanske var det som var huvudpoängen i interpellationen, och den är därmed besvarad genom det omdömesgilla svaret.

Låt oss sedan, herr talman, titta på ett antal punkter som förvånar mig i interpellantens beskrivning. Jag har sammanfattat i fyra punkter.

Den första punkten gäller att man vill roffa åt sig så mycket som möjligt av de bidrag som man kan få inom ramen för medlemsstaternas solidariska finansiering. Där vill jag gratulera statsrådet och alliansregeringen till att visa solidaritet med de svagare länderna i Europa, någonting som verkar vara helt bortblåst i interpellationen.

Den andra punkten handlar om att vi är den största nettogivaren och då har ett ansvar inför skattebetalarna att överväga hur dessa resurser används. Det handlar, precis som statsrådet skriver i svaret, om att fundera på att reducera den totala omfattningen av dessa omfördelningsbidrag, i gigantiska miljardproportioner, som inte alltid når rätt fram till de bästa mottagarna.

Det gäller också, som skrivs i interpellationssvaret, att titta på kostnadseffektivitet och resultatorientering vad gäller sammansättningen av EU:s resurser och hur de bäst ska förvaltas. Här verkar det som att det enda Socialdemokraterna kan erbjuda är att fortsätta att bygga upp strukturfonder i stället för att titta på någonting nytt.

Låt mig bara ta jordbrukspolitiken som ett exempel, som också statsrådet nämnde. Den socialpolitik som vi bedriver i EU har nu fått ett fokus på skadeverkningarna av tobaken som drabbar den halva miljard människor som lever i Europa, och det vidtas kraftiga åtgärder för att komma till rätta med detta. Samtidigt omfördelas jordbruksstödet ibland till tobaksplantager inom ramen för EU:s medlemsstater. Det kan väl inte vara rimligt att vi fortsätter att bygga ut jordbruksstödet så att vi motver-

kar de sociala ambitionerna att minska tobakens skadeverkningar. Det är ett av många exempel.

Den tredje punkten gäller att interpellanten säger att man värnar just om landsbygdens överlevnad genom att se strukturfonderna som den viktigaste ingångspunkten. Krister Örnfjäder betonar att strukturfonderna kanske är det enda verktyg som kan garantera överlevnaden för landsbygden. Låt mig då konstatera, herr talman, att Krister Örnfjäder och jag kommer från samma del av landet där vi har en kustnära glesbygd som gränsar mellan mitt län, Östergötland, och Krister Örnfjäders, Kalmar län.

Det är förvånande när Krister Örnfjäder tillsammans med andra socialdemokrater så sent som i valrörelsen stod och bejakade en kraftig höjning av drivmedelskostnaden och till och med en kilometerskatt som på ett dramatiskt sätt skulle drabba små åkerier, vilket många vittnar om. Man kanske rent av hotas av nedläggning. Den typ av politik som Socialdemokraterna förespråkade för att värna landsbygdens överlevnad verkar man nu anse ska hämtas hem via EU:s strukturfonder med de negativt solidariska insatser detta innebär för övriga länder som inte har det så fett.

Den sista punkten gäller det som interpellanten skriver i slutet av sin interpellation, att det finns otaliga exempel på hur EU:s strukturfondspengar bidragit till att minska verkningarna av lågkonjunkturen i Europa. Då kan man fundera, herr talman, på en omfördelning av strukturfonderna genom att i stället kanske titta på hur vi kan skaffa buffertfonder och andra möjligheter att hjälpa de länder runt om i Europa som drabbats särskilt hårt av lågkonjunkturen. Här har vi dock hört från oppositionen att vi inte ska syssla med det utan det verkar vara strukturfonder vi ska syssla med, men då ska vi inte ge till de fattiga utan roffa åt oss som rikt land. Jag förstår inte hur den politiken hänger ihop.

Anf. 40 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr talman! Tack för inläggen från Marie Nordén, Ann-Kristine Johansson, Krister Örnfjäder, Borian Åberg och Finn Bengtsson!

Det är viktigt att konstatera att vi, precis som Krister Örnfjäder på ett mycket förtjänstfullt sätt lyfte fram, befinner oss i en situation där vi fortfarande väntar på att kommissionen ska komma med sitt detaljerade förslag till hur den framtida sammanhållningspolitiken ska se ut. Från sommaren och framåt kommer ett intensivare förhandlingsskede att gå i gång. Mycket återstår att förhandla om, och mycket är alldeles för tidigt att sia om.

Den svenska linjen ska ses i en europeisk kontext. Det är oerhört viktigt att understryka detta. Den budgetrestriktiva svenska linjen ska ses mot bakgrund av att det finns många medlemsstater runt om i Europa som gärna skulle använda EU-budgeten, och se till att den ökade, för att på det sättet avlasta nationella budgetar och kanske starkare föra en del av krishanteringspolitiken och återhämtningspolitiken via EU. Det är mot den bakgrunden som den svenska linjen – och jag konstaterar att Marie Nordén understryker att vi är överens i riksdagen om den – om en budgetrestriktiv hållning ska ses. Det är den ena frågan.

Den andra frågan handlar om hur vi, när vi väl kommit överens om omfattningen av EU-budgeten, ska använda resurserna, för jordbruks-

politiken eller för sammanhållningspolitiken. Jag är den första att erkänna att sammanhållningspolitiken är viktig för Sverige. Det är 30 miljarder kronor under innevarande programperiod. Det är resurser som vi fick loss trots att den dåvarande socialdemokratiska regeringen och Göran Persson länge lät bli att delta i diskussionerna om hur den innevarande programperioden skulle se ut. Så agerar inte den här regeringen.

Däremot har vi två parallella förhandlingsspår som pågår. Å ena sidan har vi långtidsbudgeten, som ju hanteras av EU-ministrarna, finansministrarna och statsministrarna. Å andra sidan har vi sammanhållningspolitiken. Ska man kunna förverkliga den svenska linjen, att ha en budgetrestriktiv linje, måste man titta på de riktigt stora posterna i EU-budgeten, och dit hör sammanhållningspolitiken.

Det stämmer inte att Sverige inte skulle ha några vänner i den diskussionen. Det finns flera vänner. Danskarna, nederländerna och britterna har liknande synpunkter som Sverige när det gäller både budgetminskning och att sätta fokus på de mest behövande regionerna i Europa.

Jag lyfter i mitt interpellationssvar till interpellanten fram att vi från regeringens sida noterar att det finns ett starkt stöd bland medlemsländerna för att alla regioner ska omfattas, precis som sker i dag. Samtidigt är det viktigt att konstatera att redan i dagens program går en merpart av resurserna, över 80 procent, till de mest behövande regionerna. Det tycker jag och regeringen är en bra ordning som faktiskt av solidaritets skull bör finnas kvar.

När det gäller sammanhållningspolitikens utformning i övrigt hade Krister Örnfjäder verkligen läst på och gjort sin hemläxa. Han redogjorde på ett mycket bra sätt för huvudpunkterna i det svenska konsultationssvaret. Det stämmer väldigt väl. Vi vill ha ett tydligt nedifrån-och-upp-perspektiv, ett ökat resultat och framför allt ett ökat fokus på hur sammanhållningspolitiken kan bidra till ett innovativt Europa och en grön, inkluderande tillväxt i alla EU:s medlemsstater och i hela Europa.

Anf. 41 MARIE NORDÉN (S):

Herr talman! Nu är det med ministern jag debatterar, och jag är glad att det är en minister från Centerpartiet som har ansvaret för dessa frågor och inte Moderaterna, som har linjen att det i grund och botten handlar om att man inte ska ha den här typen av stöd till resten av landet. Finn Bengtssons försök att slå sönder vår argumentation om behovet av strukturfondsresurser i hela landet, och framför allt i de norra, glesare delarna, framgår ganska tydligt. Vi har inte på något sätt ifrågasatt behovet av att vara solidarisk i EU. Vi säger inte nej till den nivå vi ligger på i dag när det gäller de fattigare länderna med de största behoven.

Det som fick mig att skriva interpellationen var att det kom så spretiga besked från regeringen. Vi tycker att det är viktigt att det finns en tydlig linje som är öppen för alla så att man vet att det inte sägs en sak till oss i riksdagen och någonting annat i de slutna rummen, att man inte får olika besked vid olika möten av olika representanter för regeringen.

Det som oroar mig är att Sverige faktiskt är ensamt. Eller är det så att de andra står kvar vid sitt krav att minska EU:s budget? På den frågan vill jag att ministern svarar ja eller nej. De besked som jag har fått är att de fem tidigare vännerna, med vilka vi tillsammans drev linjen att sänka budgetnivån, har backat och sagt att de går med på att frysa budgeten, att

det är där de har landat, men där kanske ministern kan ge ett tydligt besked, ja eller nej.

Jag tycker att det är viktigt att vi ser till att de resurser som ska finnas i den totala budgeten, på vilken nivå de än må landa, kommer rätt områden till del så att de knappa 20 procent som blir över fördelas på ett sätt som gynnar de regioner som behöver dem bäst. Det är från en sådan region som bland annat jag kommer.

Jag vet att det finns ett behov av att se över regelverket för strukturfonderna och att man behöver utveckla och se vilka krav man ska ställa på de projekt som ska få stöd. Det är inte så att det inte ska göras någonting åt det, för vi vet att det finns mycket kritik mot hur pengarna fördelas. Det är något som vi hela tiden måste utveckla så att man känner ett förtroende för de resurser som vi har att förfoga över.

Återigen: Det är viktigt med solidaritetstanken. Självklart ska vi dela med oss, och det gör vi också. Vi vet att EU som projekt har bidragit stort till att utveckla många fattiga länder i Europa när det gällt ekonomin men också demokratin. Men om regeringen inte ser att det finns ett utrymme och en möjlig väg att reducera EU:s budget och sammanhållningspolitikens budget borde man rimligtvis släppa den tanken och gå vidare. Då borde man i stället lägga resurser och energi på att skaffa allierade så att vi kan driva linjen att försvara den mängd pengar som ska komma till Sverige, som ligger på en rimlig nivå, och se till att vi har vänner som driver samma linje. Det tycker jag känns mer angeläget än att av princip hålla fast vid en linje som alla är överens om men där vi inte kommer att lyckas få ned sammanhållningspolitikens budget.

Anf. 42 ANN-KRISTINE JOHANSSON (S):

Herr talman! Statsrådet Hatt säger att vi just nu väntar på kommissionens förslag. Så är det. Den här interpellationsdebatten är viktig så att vi får en diskussion om vad som är Sveriges linje, att vi i Sveriges riksdag får klart för oss vad det är för linje Sverige driver.

Vi är helt överens om vikten av budgetrestriktivitet och om hur vi använder EU:s pengar på bästa sätt. Vi är överens om att en stor del i dag går till svaga regioner och bör så göra även framöver.

Jag måste komma med en liten kommentar, nämligen att det faktiskt var Göran Perssons regering som hämtade hem en stor del till det landsbygdsprogram som i dag finns, pengar som går till landsbygdsutvecklingen i hela Sverige.

Jag skulle vilja ställa en fråga till statsrådet. Hur stor del ska Sverige ta hem, och vad innebär det att regeringen vill reducera den totala omfattningen? Ska hela Sverige stå utanför, eller är det delar av Sverige? Jag reagerar när jag läser om inriktningen. Regeringen lyfter i detta sammanhang fram betydelsen och det fortsatta behovet av målinriktade insatser för våra extremt gleasa områden i norra Sverige. Är det den inriktningen som gäller för regeringen, att det är norra Sverige? Jag kan upplysa statsrådet om att det finns avstånd och besvärliga situationer för företagare i hela Sveriges landsbygd. Värmland, som jag kommer från, är ett Sverige i miniatyr. Vi har inte lika långa avstånd som i Norrbotten, men definitivt avstånd. Det är problem att få tag på riskvilligt kapital för småföretagare som vill utvecklas och så vidare. Tycker statsrådet att en del av Sverige eller hela Sverige ska få del av det?

Anf. 43 KRISTER ÖRNFJÄDER (S):

Herr talman! Jag håller med Marie Nordén: Som tur är för vi en diskussion med Anna-Karin Hatt och inte med Finn Bengtsson. Jag ska ändå gå i svaromål som hastigast. Du kan prata om bensin och kilometerskatt, men om du vill ha en bra nivå på diskussionen, varför pratar du inte om svavelavgifter på sjön? Varför pratar du inte om dieselskattehöjningar som ni kom med efter valet men inte vågade tala om före valet? Det vore åtminstone renhårigt.

Herr talman! Jag vill inte förflytta fokus från det ärende som vi har att diskutera. Jag vill föra en seriös diskussion. Anledningen till att jag kom in i detta är att jag har fått signaler från olika delar av Sverige om att man blev lite fundersam när ministern hade det här inlägget i slutet av januari, vilket var efter de tillfällen som återopades tidigare där vi hade möjlighet – jag var själv med vid båda tillfällena – att ha en diskussion med ministern, vilket jag tyckte var bra. Men jag vill att det ska hålla hela tiden, ända in i mål. Finn Bengtsson undrar om jag tror att strukturfonderna är det enda. Nej, de är inte det enda. Men de är det enda anslaget under rubriken Regionalpolitik. Det finns inget annat. Det är det här vi lutar oss emot. Om vi inte har något innehåll i det här har vi heller inte pengar till att bedriva regionalpolitik. Ska vi ta bort det här ska det komma till nya pengar, svenska pengar som bara betalar det här ändamålet. Det vore renhårigt. Då skulle jag kunna få detta att hänga ihop, inte annars.

Anf. 44 BORIANA ÅBERG (M):

Herr talman! På Marie Nordéns påstående att Moderaterna är emot stöd för vissa delar av landet vill jag svara att alla fyra allianspartier som ingår i regeringen är för en politik för tillväxt i alla delar av landet. Målet är att ta vara på alla människors utvecklingspotential, oberoende av bostadsort. Eftersom det i dag är den internationella kvinnodagen frestas jag att tillägga: och oberoende av kön. I bland annat svaret till kommissionen beaktar regeringen särskilt jämställdhetsperspektivet och de europeiska kvinnornas rätt att delta i arbetslivet på samma villkor som männen. Det är inte verklighet i hela unionen.

Anf. 45 FINN BENGTSSON (M):

Herr talman! Låt mig först konstatera att jag var mycket glad över det svar som statsrådet lämnade. Där står bland annat att läsa: ”Regeringen har redan i sitt konsultationssvar som ett av sina huvudbudskap lyft fram det fortsatta behovet av målinriktade åtgärder som tar hänsyn till de speciella förhållandena i de extremt glesbefolkade områdena i norra Europa.” Detta är alltså ett uttalande som regeringen gör, och det är skillnaden från det som Socialdemokraterna försöker använda som möjligt regeringsalternativ. Vi har en samlad regering som uttalar sig. Där finns det moderater, centerpartister, folkpartister och kristdemokrater. Vi står bakom detta. Därmed är det inte några skillnader när det gäller ministeransvaret. Men jag är mycket glad att det är just Anna-Karin Hatt som fått detta förtroende. Hon visar på alla sätt att hon lever upp till alliansregeringens och väljarnas förväntningar.

Man kan i ett vidare perspektiv ställa sig frågan hur Europas stora problem ser ut. Det handlar om en transferering som bygger upp en fond på i runda slängar 3 500 miljarder svenska kronor eller 350 miljarder

euro. Det kan diskuteras hur man använder dem bättre än genom att dela ut jordbruksstöd som blir allt mindre relevant. Jag nämnde ett exempel på hur man stöder tobaksplantager. Det är direkt konträrt mot en vettig socialpolitik som ska minska tobakens skadebiverkningar. Då är man ganska fantasilös.

Det är klart att de stora problemen i Europa i dag, där bland annat lågkonjunkturen har drabbat vissa länder, är en oförsiktighet med budget och budgetprocesser. Där kan Sverige gå före för att hjälpa till. Mitt eget fackpolitiska område är socialpolitiken. Vi åker med socialförsäkringsutskottet ned till Grekland för att titta över pensionssystemets hållbarhet. Vi har en bred parlamentarisk uppgörelse i Sverige som kanske är någonting att ta efter. Den typen av åtgärder, herr talman, tror jag egentligen bättre ägnar sig för en sammanhållen politik i Europa, som håller länderna tillsammans och vid gott mod. Glöm då inte heller att EU:s huvudsakliga engagemang har varit ett fredsprojekt. Det ska inte söndras genom att vi roffar åt oss politik från en bidragspolitik som inte fungerar.

Anf. 46 ISAK FROM (S):

Herr talman! Jag tackar Marie Nordén för en väldigt bra interpellation och Anna-Karin Hatt för i ett huvudsak bra svar.

Som mina kolleger i debatten varit inne på har interpellationen till största del kommit till stånd på grund av regeringens spretiga bud. EU-minister Birgitta Ohlsson säger en sak och finansminister Anders Borg säger en annan. Sedan säger Anna-Karin Hatt egentligen ungefär vad vi vill höra. Då är det klart att vi verkligen vill få besked nu innan kommissionen kommer med sitt utlåtande.

Jag är själv från norra Västerbotten, ett område som traditionellt har varit väldigt EU-kritiskt och negativt inställt till EU. Sammanhållningspolitiken och strukturfonderna har till stor del ändrat den synen. Som många av mina kamrater också har redovisat har det kommit till stånd väldigt många projekt som inte hade kommit till stånd om vi inte hade haft strukturfonderna. Strukturfonderna är uppbyggda så att det är flera olika aktörer som samverkar för att man ska få ut det här och det här. Bara detta har gjort att sammanhållningen har blivit mycket bättre.

Finn Bengtsson avslutade sitt första inlägg med att säga att han inte hade förstått. Jag är helt övertygad om att han inte har förstått. Finn Bengtsson redovisar också återigen i sitt andra inlägg att det handlar om bidrag. Det går en ytterligt tydlig skiljelinje mellan oss socialdemokrater och Moderaterna när det gäller vad som är fonder för regional utveckling och vad som skulle vara bidrag. Här har Anna-Karin Hatt också skrivit väldigt bra. Jag har läst hennes tal till SKL, och hon lyfter fram den självbild som sprids över landet om att det i vissa delar handlar om bidrag medan det egentligen handlar om utveckling och regionalpolitik. Det måste vi komma ifrån. Jag är helt övertygad om att det för att vi ska få tillväxt över hela landet är viktigt att vi har samma förutsättningar över hela landet. Då är det viktigt att fonderna också i framtiden ska kunna ge tillväxt i Småland, Värmland, Ångermanland, Jämtland och Norrbotten. Har vi en sammanhållningspolitik ska den gälla hela landet, eller hur?

Anf. 47 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr talman! Man frågar vilken som är Sveriges linje. Jag kan glädja interpellanten och övriga deltagare i debatten med att berätta jag vid ett par tillfällen har samrått både med näringsutskottet och med EU-nämnden och redogjort för den svenska linjen, också innan vi kom in med svaret på EU-kommissionens femte sammanhållningsrapport. Det borde inte vara någon nyhet för riksdagen att regeringen har en linje, en gemensam och samlad linje.

Sedan är det klart att vi har lite olika roller som statsråd. Birgitta Ohlssons huvudansvar är inte att tala för sammanhållningspolitiken. Det är mitt huvudansvar att förhandla den frågan och föra den diskussionen i den europeiska och svenska kontexten. Birgitta Ohlsson har som sitt ansvar att i första hand förhandla det fleråriga finansiella perspektivet. Därför är det kanske inte så konstigt att vi lägger lite olika tonvikt.

När det gäller regeringens inställning och vad vi har gått in med till Bryssel i form av formella svar har vi ett gemensamt och tydligt förhållningssätt när det gäller den framtida sammanhållningspolitiken.

För mig är det viktigt att konstatera att det finns två ledstjärnor i detta arbete. Jag tycker att vi ska vara varsamma med skattebetalarnas pengar, oavsett om det är svenska eller europeiska skattebetalare, därav den budgetrestriktiva linjen. Dessutom vill jag se en sammanhållningspolitik i hela Europa som bättre stöder målen i Europa 2020-strategin. Där finns det många länder som borde lära av Sverige. 70 procent av alla projektmedel i Sverige har gått till investeringar i ökad innovationskraft. Jag skulle önska att fler länder följde den vägen och att vi framför allt premierar att man förbättrar Europas gemensamma omställningsförmåga.

När det gäller hur vi fördelar resurserna mellan olika regioner är det jätteviktigt att konstatera att det för svenskt vidkommande just nu är centralt att lyfta fram behoven i de glesbebyggda delarna av norra Europa. Det är en situation som Sverige och Finland har men som nästan inte finns i andra europeiska länder. Nästan 40 procent av resurserna under innevarande programperiod kan förklaras av det så kallade gleshetskriteriet. Samtidigt ska vi inte ta de pengarna för givna, utan det bygger på att vi själva även framöver vill ha tydlig hänsyn till gleshetskriteriet i den kommande programperioden för att vi ska kunna göra angelägna investeringar i Jämtland, Norrbotten, Västerbotten och övriga delar av Sverige.

Det finns inte i den svenska linjen att Sverige skulle ställa sig utanför sammanhållningspolitiken. Det finns heller inte i den svenska linjen att delar av Sverige helt skulle ställa sig utanför sammanhållningspolitiken. Självklart arbetar vi utifrån att alla regioner i Europa kommer att omfattas. Däremot måste det vara skillnad på hur mycket resurser vi lägger i olika delar av regionen. Av solidaritetsskäl och av fredsprojektsskäl är det otroligt viktigt att vi i huvudsak fokuserar de gemensamma resurserna på de regioner som faktiskt har de allra största behoven i Europa.

Anf. 48 MARIE NORDÉN (S):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka ministern för debatten. Det känns som en angelägen debatt, och den kändes nödvändig att ta och att också sprida den utanför utskottssammanträdena. Det är viktigt att vi får

ett tydligt besked från regeringen, och det tycker jag att vi har fått från minister Hatt i dag.

Jag tycker också att det är angeläget att vi använder skattebetalarnas resurser på ett bra sätt. Vi stöttar regeringen i dess arbete med att minska budgeten om det är möjligt. Att reformera jordbrukspolitiken är nödvändigt, och naturligtvis ska vi se till att vi har en sammanhållningspolitik som faktiskt står just för att hålla samman både länder och hela Europa. Det handlar om att både vara med och utveckla de fattigaste delarna och låta innovationer och näringsliv växa och stöttas i de lite rikare länderna. Solidariteten är något som vi delar. Det tycker vi är lika viktigt.

Jag har inte fått svar på frågan om den linje som Sverige driver med att försöka reducera EU:s budget. Även om jag håller med om den linjen måste man också lägga krut på det som är möjligt. Jag vill naturligtvis veta om Sverige är ensamt eller ej. Har vi några allierade i det arbetet?

Jag hoppas att vi kan följa upp det här arbetet. Hur det än är finns det fortfarande frågetecken när det gäller var vi kommer att landa och hur det kommer att se ut i framtiden. Kommer Sverige att få ta del av resurser på den nivå som vi i dag ligger på? Tror ministern att det är möjligt att driva den linje som regeringen i dag driver, där man tror att man kan reducera budgeten men ändå se till att de delar av landet som behöver resurserna på den nivå de ligger på i dag fortfarande kan få dem?

Anf. 49 ISAK FROM (S):

Herr talman! Vi har nu under interpellationsdebatten talat om behovet av att reformera strukturfonderna. Ministern har nämnt det ett antal gånger, men vi har inte riktigt fått svar på vad det innebär att de skulle reformeras. En reform som skulle vara nödvändig, behjärtansvärd och rent av framåtsyftande gäller regelverket vid ansökningar. Visst är det väl stelbent av Tillväxtverket att helt enkelt lägga ansökningarna i papperskorgen när man inte hinner behandla dem. Borde de inte kunna användas igen? Samma sak gäller när programperiodens pengar är slut. Då borde man kunna upparbeta ansökan och lämna in den igen för den nya sökningen. Så är det inte i dag.

Det är väldigt många som driver projekt som tycker att det system vi har i dag är väldigt krångligt. Just den delen kan vi nog faktiskt reformera.

Sedan håller jag med om att sammanhållningspolitiken ska gälla hela landet. Strukturfonderna har gett oss väldigt mycket. Framför allt under lågkonjunkturen har det kunnat komma i gång flera företag som vi alla har haft nytta av. Det tycker jag att vi fortsättningsvis också ska beakta.

Anf. 50 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr talman! Det gläder mig att ha fått tillfälle att diskutera den här frågan med Marie Nordén och övriga som har deltagit i debatten. Tack så mycket för det!

Jag tackar också för din beskrivning av vilka delar vi faktiskt har enighet om i Sveriges riksdag. Det är viktigt att konstatera det för att vi ska få en stark linje i förhandlingarna.

Däremot är det för tidigt att svara på huruvida Sverige kommer att vara ensamt eller inte och hur långt vi kommer att nå i förhandlingarna om EU:s långsiktiga finansiella perspektiv. Jag skulle avråda från att

redan i det här skedet, långt innan förhandlingarna är avslutade, kasta in handduken. För svenska skattebetalare är det väldigt viktigt att vi är varsamma med skattebetalarnas pengar. Det gäller både här hemma och i Europa. Det återstår en hel del förhandlingar innan vi vet hur långt vi når.

Däremot är jag helt övertygad om att det är fullt möjligt att förena en budgetrestriktiv linje och en linje där man använder de resurser man avsätter för sammanhållningspolitiken på ett klokt sätt.

Isak From frågade vad som ska reformeras. Jag kan inte återge alla delar i regeringens svar, men några av huvudpunkterna är att vi vill att sammanhållningspolitiken ska fokuseras på färre prioriteter, att vi vill öka resultatfokuset så att vi får mer valuta för pengarna, att vi vill ha ett tydligare nedifrån-och-upp-perspektiv och framför allt att vi gärna vill se ökade regelförenklingar för projektägarna.

I det långa loppet tror jag att det, när vi kommer till den svenska utformningen av sammanhållningspolitiken, blir extremt viktigt att se till att den stöder det som är vår övergripande målsättning, det vill säga att vi ska ha en tillväxt i hela landet och öka möjligheterna för människor, oavsett var de råkar bo, att växa och utvecklas av egen kraft. Tack för debatten!

Överläggningen var härmed avslutad.

15 § Anmälan om inkomsten faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:
2010/11:FPM78 Grönbok om modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling *KOM(2011)15* till finansutskottet

16 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Motioner
2010/11:A7 och A8 till arbetsmarknadsutskottet

17 § Förnyad bordläggning

Föredrogs och bordlades åter
Finansutskottets betänkanden 2010/11:FiU28 och FiU29
Skatteutskottets betänkanden 2010/11:SkU19–SkU21, SkU27 och SkU28
Justitieutskottets betänkande 2010/11:JuU16
Justitieutskottets utlåtande 2010/11:JuU21
Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2010/11:AU3

18 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
Proposition
2010/11:77 Skärpt straff för köp av sexuell tjänst

Redogörelse
2010/11:ER1 Från Sveriges delegation vid Europarådets parlamentariska församling

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande
2010/11:MJU10 Övergripande miljöfrågor m.m.

Näringsutskottets betänkanden
2010/11:NU11 Vissa immaterialrättsliga frågor
2010/11:NU12 Vissa energipolitiska frågor

Justitieutskottets betänkande
2010/11:JuU27 Tingsrättsorganisationen

19 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 4 mars

2010/11:254 Trafiksäkerhet som en klassfråga för barn
av *Siv Holma* (V)

till statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M)

2010/11:255 Avgifter i skolan

av *Rossana Dinamarca* (V)

till utbildningsminister Jan Björklund (FP)

2010/11:256 Barnomsorg

av *Josefin Brink* (V)

till statsrådet Nyamko Sabuni (FP)

2010/11:257 Barns rätt till glasögon

av *Eva Olofsson* (V)

till statsrådet Maria Larsson (KD)

2010/11:258 Barnfattigdom och kultur

av *Bengt Berg* (V)

till kultur- och idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth (M)

2010/11:259 Barn i sekundärboende

av *Amineh Kakabaveh* (V)

till statsrådet Stefan Attefall (KD)

2010/11:260 Barnfattigdom

av *Ulla Andersson* (V)

till socialminister Göran Hägglund (KD)

2010/11:261 Fattigdom bland ensamstående föräldrar

av *Wiwi-Anne Johansson* (V)

till statsrådet Ulf Kristersson (M)

2010/11:262 Ökade inkomstklyftor

av *Monica Green* (S)
till finansminister Anders Borg (M)

2010/11:263 Olika regeringsbesked om åtgärder mot bostadsbristen

av *Monica Green* (S)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (M)

2010/11:264 Fast förbindelse mellan Helsingborg och Helsingör

av *Kerstin Engle* (S)
till statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M)

Interpellationerna 2010/11:254–259 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 8 mars.

Interpellationerna 2010/11:260–264 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 15 mars.

20 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 4 mars

2010/11:355 Utbildning som leder till arbete

av *Maria Stenberg* (S)
till utbildningsminister Jan Björklund (FP)

den 7 mars

2010/11:356 Djurvälfärd vid valjakt

av *Jens Holm* (V)
till landsbygdsminister Eskil Erlandsson (C)

2010/11:357 Skadeståndsansvaret för kärnkraften

av *Jonas Gunnarsson* (S)
till miljöminister Andreas Carlgren (C)

Fråga 2010/11:355 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 8 mars.

Frågorna 2010/11:356 och 357 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 15 mars.

21 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 7 mars

2010/11:326 Protesterna i Libyen

av *Gustav Fridolin* (MP)

till utrikesminister Carl Bildt (M)

2010/11:332 Svenskar som utvisas ur det ockuperade Västsahara

av *Jonas Sjöstedt* (V)

till utrikesminister Carl Bildt (M)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 15 mars.

22 § Kammaren åtskildes kl. 15.40.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

KARI HASSELBERG

/Eva-Lena Ekman

1 §	Justering av protokoll.....	1
2 §	Avsägelse.....	1
3 §	Anmälan om kompletteringsval till näringsutskottet	1
4 §	Meddelande om frågestund.....	1
5 §	Återkallelse av motioner	2
6 §	Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämndssammanträde	2
7 §	Anmälan om inkommet protokollsutdrag från utskott	2
8 §	Anmälan om inkommen granskningsrapport från Riksrevisionen	2
9 §	Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	3
10 §	Svar på interpellation 2010/11:215 om bekämpande av fusk vid utbildningar.....	3
	Anf. 1 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	3
	Anf. 2 AMINEH KAKABAVEH (V).....	4
	Anf. 3 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	5
	Anf. 4 AMINEH KAKABAVEH (V).....	6
	Anf. 5 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	7
	Anf. 6 AMINEH KAKABAVEH (V).....	8
	Anf. 7 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	8
11 §	Svar på interpellation 2010/11:220 om oseriös fastighetsförvaltning	9
	Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	9
	Anf. 9 KATARINA KÖHLER (S).....	10
	Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	10
	Anf. 11 KATARINA KÖHLER (S).....	11
	Anf. 12 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	12
	Anf. 13 KATARINA KÖHLER (S).....	13
	Anf. 14 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	13
12 §	Svar på interpellation 2010/11:229 om effektiviteten i polisens arbete	14
	Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	14
	Anf. 16 ELIN LUNDGREN (S).....	15
	Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	16
	Anf. 18 ELIN LUNDGREN (S).....	17
	Anf. 19 KRISTER HAMMARBERGH (M).....	17
	Anf. 20 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	18
	Anf. 21 ELIN LUNDGREN (S).....	19
	Anf. 22 Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	20
13 §	Svar på interpellation 2010/11:167 om överblickbara miljöprocesser	21
	Anf. 23 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C).....	21
	Anf. 24 SVEN-ERIK BUCHT (S).....	22
	Anf. 25 KRISTER ÖRNFJÄDER (S).....	23
	Anf. 26 ISAK FROM (S).....	24

Anf. 27 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C)	24
Anf. 28 SVEN-ERIK BUCHT (S)	25
Anf. 29 KRISTER ÖRNFJÄDER (S)	26
Anf. 30 ISAK FROM (S)	26
Anf. 31 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C)	27
Anf. 32 SVEN-ERIK BUCHT (S)	28
Anf. 33 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (C)	28
14 § Svar på interpellation 2010/11:226 om EU:s framtida sammanhållningspolitik	29
Anf. 34 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	29
Anf. 35 MARIE NORDÉN (S)	30
Anf. 36 ANN-KRISTINE JOHANSSON (S)	30
Anf. 37 KRISTER ÖRNFJÄDER (S)	31
Anf. 38 BORIANA ÅBERG (M)	32
Anf. 39 FINN BENGTSSON (M)	33
Anf. 40 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	34
Anf. 41 MARIE NORDÉN (S)	35
Anf. 42 ANN-KRISTINE JOHANSSON (S)	36
Anf. 43 KRISTER ÖRNFJÄDER (S)	37
Anf. 44 BORIANA ÅBERG (M)	37
Anf. 45 FINN BENGTSSON (M)	37
Anf. 46 ISAK FROM (S)	38
Anf. 47 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	39
Anf. 48 MARIE NORDÉN (S)	39
Anf. 49 ISAK FROM (S)	40
Anf. 50 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	40
15 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	41
16 § Hänvisning av ärenden till utskott	41
17 § Förnyad bordläggning	41
18 § Bordläggning	42
19 § Anmälan om interpellationer	42
20 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	43
21 § Anmälan om skriftliga svar på frågor	44
22 § Kammaren åtskildes kl. 15.40	44

